

Cod ECLI ECLI:RO:CACRV:2018:003.#####

Dosar nr. #####/63/2015

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL #####

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

INSTANȚA DE APEL

DECIZIA PENALĂ NR. ###

Ședința publică de la 17 aprilie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE - #####

JUDECĂTOR - #####

Grefier - #####-#####

Ministerul ##### reprezentat de procuror #####, din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial #####.

.....

Pe rol, pronunțarea asupra rezultatului dezbaterilor consemnate prin Încheierea de amânare a pronunțării din data de 19 martie 2018 (ulterior, pronunțarea fiind amânată în cauză prin încheierea din ședința publică de la data de 03 aprilie 2018), încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie având ca obiect apelul promovat de D.N.A. - Serviciul Teritorial ##### împotriva sentinței penale nr. ### din data de 12 iulie 2017, pronunțată de Tribunalul ##### în dosarul nr. #####/63/2015, privind pe intimată – inculpați #####, ##### și #####.

Deliberând;

CURTEA,

Asupra apelurilor penale de față;

Reține că, prin sentința penală nr. ### din data de 12 iulie 2017 pronunțată de Tribunalul ##### în dosarul nr. #####/63/2015, în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat inculpatul ##### (fiul lui ### și #####, născut la data de #####, în localitatea Ciupercenii #####, #####, #####, cu domiciliul în localitatea Ciupercenii #####, #####, #####, #####, #####, căsătorit, studii superioare, comisar șef de poliție în cadrul ITPF ##### – SPF #####, posesor CI ##### # ##### elib. de SPCLEP ##### la data de 17.02.2009, CNP #####) pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.47 C.pen. rap. la art.297 C.pen. și art.13 2 din legea nr.78/2000; în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.48 alin.1 C.pen. rap. la art.290 C.pen. și art.6 din legea nr.78/2000; în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.48 alin.1 C.pen. rap. la art.289 C.pen. și art.6 din legea nr.78/2000; în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.292 alin.1 C.pen. și art.6 din legea nr.78/2000.

În baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.b C.pr.pen., a fost achitat inculpatul ##### (fiul lui ##### și #####, născut la ##### în #####, #####, cu domiciliul în #####, str. #####, ### #, #####, jud.#####, căsătorit, studii superioare, comisar șef de poliție în cadrul ITPF #####, fără antecedente penale, posesor CI ##### # ##### elib. de SPCLEP ##### la data de 23.04.2007, CNP #####) pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.297 C.pen. rap. la art.132 din legea nr.78/2000; în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.289 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din legea nr.78/2000; în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.a C.pr.pen., a fost achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.291 C.pen. rap. la art.6 din legea nr.78/2000.

În baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.c C.pr.pen., a fost achitat inculpatul ##### (fiul lui ##### și #####, născut la ##### în #####, #####, cu domiciliul în #####, str. 1 Decembrie 1918, #####, ### #, #####, jud.#####, căsătorit, studii medii, agent șef adjunct de poliție în cadrul ITPF #####-SPF #####, posesor CI ##### # ##### elib. de SPCLEP ##### la data de 29.04.2009, CNP #####) pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.290 C.pr.pen. rap. la art.6 din legea nr.78/2000.

În baza art.250 C.pr.pen., s-a dispus restituirea sticlei de whisky marca J&B de 0,7 l, ridicată de organele de urmărire penală în data de 13.11.2015 de la numita ##### și depusă la Camera de Corpuri Delicte de IPJ #####.

În baza art.275 alin.3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a reținut că, prin rechizitoriul cu nr.###/P/2015 din data de 08.12.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - DNA – Serviciul Teritorial ##### s-a dispus trimiterea în judecată - în stare de arest preventiv - a inculpaților: ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu prev. de art.47 C.p. rap. la art.297 C.p. și art.132 Legea nr.78/2000, complicitate la infracțiunile de luare de mită și dare de mită prev. de art.48 al.1 C.p. rap. la art.289 al.1 C.p. și art.290 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și cumpărare de influență prev. de art.292 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.38 al.1 C.p.; ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 297 C.p. rap. la art.132 Legea nr.78/2000, luare de mită prev. de art.289 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, și trafic de influență prev. de art.291 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.38 al.1 C.p. și ##### pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prev. de art.290 al.1 C.p.

În fapt, în actul de trimitere în judecată s-au reținut următoarele:

În toamna anului 2015, ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de #####, i-a solicitat lui ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, să efectueze o verificare formală cu privire la conduita profesională a agentului de poliție ##### din cadrul Sectorului Poliției de #####, verificare care a fost finalizată prin aplicarea unei sancțiuni simbolice, cu consecința vătămării intereselor ITPF #####.

Pentru a recompensa activitatea desfășurată de ##### în favoarea lui #####, în ziua de 11 noiembrie 2015, ##### i-a solicitat în mod direct acestuia din urmă să-i remită unele bunuri pentru a le transmite, la rândul său mai departe, către #####, cu ocazia deplasării în localitatea ##### din data de 12 noiembrie 2015, solicitare cu care ##### a fost de acord.

În același timp, ##### i-a promis lui #####, pe lângă bunurile provenind de la #####, și bunuri procurate personal - pentru intervenția lui ##### la inspectorul șef al ITPF #####, în favoarea sa, și pentru inspectorul șef al ITPF ##### - promisiune acceptată de către ##### atât în numele său cât și în numele inspectorului șef.

S-a apreciat că probele administrate în cauză au confirmat următoarea situație de fapt:

În data de 28.09.2015, în jurul orelor 20.00, la PTF Nădlac II – Csanadpalota, pe sensul de ieșire din țară, s-a prezentat autoturismul marca Opel înmatriculat în ##### cu nr. FUS 1231, având ca ocupanți pe numiții Al #####, Al Fattal ##### – născuți în Damasc, #####, cu cărți de identitate emise de #####, Alsayed Ghiwa, ##### – cetățeni sirieni, posesori ai unor pașapoarte pentru beneficiari ai protecției subsidiare emise de #####, și s-a constatat că pe pașapoartele cetățenilor sirieni nu sunt aplicate ștampile de intrare în #####, iar în urma verificărilor efectuate în baza de date intrări/ieșiri în/din ##### s-a constatat că acești cetățeni sirieni nu figurează ca intrați legal în #####, SPF Nădlac s-a sesizat pentru infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat prev. de art.262 al.1 C.p. săvârșită de cetățenii sirieni Alsayed Ghiwa, ##### și ##### și a solicitat Inspectoratului ##### al Poliției de ##### aprobarea instituirii măsurii de interdicere a intrării în #####.

În adresa nr.5228/29.09.2015 emisă de SPF Nădlac către SPF ##### s-a menționat că persoanele de origine arabă au declarat verbal că au intrat în ##### prin PTF #####, prezentând în acest sens Rovinieta CNADNR eliberată la data de 28.09.2015 ora 02.07 de ##### pentru autovehiculul cu nr. FUS 1231, solicitându-se informații cu privire la modul în care au intrat în țară.

Urmare a acestui răspuns, în data de 29.09.2015 SPF Nădlac a întocmit un nou raport pentru evenimentul de frontieră, cu alt conținut, precizându-se că acest eveniment nu mai face obiectul lucrării penale întrucât, conform adresei SPF ##### nr.1596209 din data de 28.09.2015, persoanelor respective li s-a permis intrarea în ##### prin PTF #####, și a solicitat Inspectoratului ##### al Poliției de ##### aprobarea revocării măsurii de interdicere a intrării în ##### a cetățenilor sirieni.

Fiind raportat acest eveniment la ITPF #####, s-a dispus de către conducerea acestui inspectorat efectuarea de către comisarul șef ##### - șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### - a unor verificări la SPF #####, loc prin care cetățenii sirieni au intrat ilegal în țară.

a declarat în fața organelor de urmărire penală că în acea noapte de 27/28.09.2015 i s-au înmănat 5 pașapoarte, puse unul peste altul și, întrucât din verificarea celor două de deasupra a constatat

că aparțin unor cetățeni germani, a renunțat să mai verifice și restul pașapoartelor, gândindu-se că nu este nimic în neregulă, permițându-le intrarea în țară.

#####, deși părăsise pentru o perioadă de timp postul și știa că nu a efectuat controlul documentelor unor persoane de origine arabă în acea noapte, nu a înștiințat superiorii cu privire la aceste aspecte la ieșirea din tură, așa cum era obligat conform Procedurii de sistem privind verificările efectuate în linia I și linia II la trecerea frontierei, pe sensul de intrare în #####, întocmind raportul abia în data de 29.09.2015, după cele constatate la PTF Nădlac, raport pe care se află rezoluția din data de 30.09.2015 a comisarului șef de poliție ##### prin care este desemnat inspectorul principal de poliție ##### pentru efectuarea de verificări și propunerea de măsuri.

Din conversațiile telefonice existente în cauză între numiții ##### și #####, între ##### și #####, din declarațiile inculpaților din prezenta cauză – coroborate cu rezultatul procedurii de constatare a infracțiunii flagrante din data de 12.11.2015, cu declarațiile martorilor #####, #####, cu documentele din evidența ITPF #####, SPF ##### și SPF Nădlac atașate la dosarul cauzei, s-a apreciat că rezultă că în luna octombrie 2015, la solicitarea lui #####, numitul ##### nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, neverificând efectiv fapta de care se făcea vinovat agentul de poliție ##### și împrejurările în care s-a produs aceasta, creând doar aparența că s-au efectuat aceste verificări, urmărindu-se a se aplica în final o sancțiune simbolică, deși s-a constatat neglijența în serviciu a agentului de poliție.

a declarat că în ziua de 29.09.2015, în timp ce se deplasa împreună cu subalternul lui, insp. principal ##### către ##### în vederea efectuării în perioada 29-30.09.2015 a unui control intern managerial la Sectorul Poliției de #####, a fost sunat de către inspectorul șef ##### care a dispus efectuarea unei verificări ca urmare a unei sesizări a Sectorului Poliției de ##### Nădlac cu privire la trecerea ilegală a frontierei de către un grup de 5 cetățeni sirieni și la întoarcere să îi prezinte raportul agentului care a lucrat ## mijlocul de transport cu care au călătorit cei 5 cetățeni sirieni.

Urmare a dispoziției primite, odată ajuns la SPF #####, a efectuat într-o primă fază controlul intern managerial la Sectorul Poliției de #####, conform obiectivelor din plan, iar ulterior a solicitat șefului de sector, cms. șef. #####, raportul întocmit de agentul care a lucrat ## sensul de intrare în țară, constatând că acesta este agentul șef adjunct #####. Odată cu solicitarea raportului întocmit de agentul de poliție ##### a solicitat și copia planului de acțiune al turei de serviciu, precum și o caracterizare scrisă a agentului șef adjunct ##### întocmită de șeful sectorului.

Cu privire la activitatea agentului de poliție ##### a solicitat relații atât comisarului șef #####, șef sector, cât și comisarului șef #####, adjunct șef sector, iar din discuțiile purtate cu aceștia a rezultat faptul că agentul șef adjunct ##### este un lucrător bine pregătit profesional, a avut realizări profesionale fiind chiar recompensat de șeful inspectoratului ##### cu mulțumiri scrise.

a precizat, pe de o parte, că ##### nu i-a solicitat și nu a încercat să îl influențeze în nici un mod cu privire la efectuarea verificărilor privind pe agentul șef adj. ##### și, pe de altă parte, că în seara zilei de 29/30 septembrie 2015 când el și ##### se aflau în ##### ## #####, împreună cu cms. șef de poliție #####, ocazie cu care acesta din urmă le-a prezentat băiatul față de care efectuau verificările, respectiv numitul ##### și, în cursul acelei seri, ##### a încercat să îi convingă că agentul de poliție ##### este un băiat cuminte și cu rezultate de excepție la serviciu.

a mai arătat că #####, prin atitudinea și cuvintele lui, i-a dat de înțeles că ar fi bine să îl ajute pe #####, însă nu i-a cerut explicit acest lucru – aspect contrazis de restul probelor, inclusiv conținutul convorbirilor telefonice dintre ##### și #####.

Astfel, din raportul de cercetare prealabilă nr.906986/05.12.2012 al SPF ##### privind pe #####, a rezultat că acestuia din urmă i s-a întocmit dosar penal la Parchetul de pe lângă Judecătoria #####, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.87 al.5 din OUG ##### și art.264 C.p.1969. ##### a declarat în fața organelor de urmărire penală că, după ce s-a constatat că au existat nereguli în punctul de frontieră ##### în noaptea de 27/28.09.2015, i s-a solicitat de către conducerea sectorului, respectiv de către șeful de punct, #####, să întocmească un raport cu privire la cele întâmplate pentru a fi înaintat conducerii ITPF #####. La circa câteva zile s-a prezentat o echipă de la ##### pentru a verifica aceste aspecte, din care făcea parte și cms. șef #####, despre venirea căruia el a aflat de la cms șef de poliție ##### întrucât acesta din urmă i-a dat telefon într-o seară și i-a cerut să vină în locația unde se afla el și cu membrii echipei de verificare, respectiv în incinta restaurantului din Hotelul Coliseum din #####, ocazie cu care a făcut cunoștință cu domnul ##### și cu celălalt membru al echipei, fiind prezentat de către ##### în momentul în care ##### l-a contactat telefonic și i-a cerut să vină la acel restaurant i-a sugerat că ar fi prieten cu numitul

#, aspect care i-ar putea fi favorabil, atunci când s-a prezentat și a dorit să-i facă cunoscută lui ##### situația reală care a avut loc la punctul de frontieră, acesta din urmă l-a oprit, spunându-i că nu discută în acel moment aceste aspecte și că urmează ca a doua zi să aibă o întrevvedere cu el și să-i întocmească un raport cu privire la cele întâmplate.

a precizat că, în mod normal, în astfel de situații, se efectuau cercetări prealabile de către membrii echipei de control, însă în situația lui nu s-a întâmplat acest lucru întrucât nu a mai fost chemat să discute cu aceștia și nici nu i s-a mai cerut să întocmească un alt raport, el gândindu-se că probabil au fost suficiente celelalte acte.

a arătat și faptul că are o relație de prietenie cu ##### – bazată și pe faptul că tatăl lui a lucrat ## acesta din urmă, ##### a participat la nunta lui, el a participat la botezul fiului lui #####, etc., fapt ce explică astfel și interesul lui ##### de a-l ajuta. Numitul #####, de convență cu numitul ##### – superiorul său, a acceptat astfel ca acesta din urmă să-l determine pe numitul ##### din cadrul ITPF ##### să nu-și îndeplinească îndatoririle de serviciu cu ocazia verificării incidentului din noaptea de 27/28.09.2015 astfel încât să evite răspunderea disciplinară sau penală pentru abaterea săvârșită.

de cele arătate mai sus, organul de urmărire penală a apreciat că echipa de control nu a efectuat verificarea efectivă a aspectelor semnalate și nu a ținut cont nici de problemele comportamentale anterioare ale agentului de poliție #####.

În drept, s-a apreciat prin rechizitoriu că fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de ##### care, în toamna anului 2015 – respectiv sfârșitul lunii septembrie, începutul lunii octombrie – l-a determinat pe numitul ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, să efectueze o verificare formală cu privire la conduita profesională a agentului de poliție ##### din cadrul Sectorului Poliției de #####, respectiv cu privire la neglijența manifestată de acesta din urmă în timpul serviciului în noaptea de 27/28.09.2015 în punctul de trecere a frontierei #####, verificare care a fost finalizată prin aplicarea unei sancțiuni simbolice de către echipa de control, astfel încât ##### nu a suportat consecințele negative reale ale abaterii săvârșite, cauzându-se implicit și vătămare a intereselor legitime ale Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.47 C.p. rap. la art.297 C.p. și art.132 Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de ##### care, în ziua de 11 noiembrie 2015 – pentru a recompensa modul în care ##### cercetase și sancționase abaterile săvârșite de ##### în noaptea de 27/28 septembrie 2015 în punctul de frontieră ##### – i-a solicitat în mod direct acestuia din urmă să-i remită unele bunuri - respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag – și a primit de la #####, în plus, și o sticlă de whisky marca J&B de 0,7 l, în același scop de a le transmite, la rândul său mai departe, către #####, cu ocazia deplasării sale în localitatea ##### din data de 12 noiembrie 2015 s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de dare de mită (săvârșită de inculpatul #####) prev. de art.48 al.1 C.p. rap. la art.290 C.p. și la art.6 din Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de ##### care, în toamna anului 2015 – respectiv în perioada 11-12 noiembrie – i-a promis lui #####, printre alte bunuri, și produsele alimentare provenind de la ##### - respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag - în legătură cu neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către ##### la momentul verificării abaterii săvârșite de ##### în noaptea de 27/28 septembrie 2015, bunuri aduse de ##### în dimineața zilei de 12.11.2015 în localitatea ##### dar care nu au mai putut fi remise efectiv lui ##### – care acceptase promisiunea lui ##### – datorită intervenției organelor de urmărire penală, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de luare de mită (săvârșită de inculpatul #####) prev. de art.48 al.1 C.p. rap. la art.289 C.p. și la art.6 din Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de ##### care, în toamna anului 2015 – respectiv în perioada 11-12 noiembrie – i-a promis lui ##### și bunuri procurate personal pentru intervenția lui ##### în favoarea sa la inspectorul șef al ITPF #####, ##### – bunuri constând în: două bidoane de vin de 5 l, două sticle de vin de 2,5 l, o cutie de cafea, precum și bunuri pentru însuși inspectorul șef al ITPF #####, ##### – bunuri constând în: un pește specia crap, o pasăre și un bidon de 5 litri cu vin roșu, provenind din gospodăria proprie a lui #####, promisiune acceptată de ##### în numele său și al inspectorului șef și

urmată de remiterea efectivă a bunurilor, în dimineața zilei de 12.11.2015, doar pentru inspectorul șef întrucât remiterea bunurilor și către ##### nu a mai fost posibilă datorită intervenției organelor de urmărire penală, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art.292 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea 78/2000.

Faptele au fost săvârșite în concurs real, fiind aplicabile prevederile art.38 al.1 C.p.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### care, în luna octombrie 2015, la solicitarea lui #####, și-a îndeplinit în mod abuziv sarcinile de serviciu, privind verificarea unei abateri comise de agentul de poliție #####, desfășurând o cercetare formală, finalizată prin aplicarea unei sancțiuni simbolice acestuia din urmă, deși faptele de care se făcea vinovat agentul de poliție erau de o gravitate ridicată, cauzând astfel o vătămare intereselor legitime ale Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### prin permiterea rămânerii în structurile poliției sau cel puțin nesancționarea corespunzătoare a unei persoane care nu îndeplinește criteriile de profesionalism, cu consecința afectării bunului mers și imaginii instituției publice, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.297 C.p. rap. la art.132 Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### care, în perioada 11-12 noiembrie 2015, a acceptat promisiunea remiterii unor bunuri din partea lui #####, respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag provenind de la #####, în legătură cu neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către ##### la momentul verificării abaterii săvârșite de ##### în noaptea de 27/28 septembrie 2015 în punctul de frontieră #####, verificare ce a permis numitului ##### să evite răspunderea disciplinară sau penală – bunuri aduse de ##### în dimineața zilei de 12.11.2015 în localitatea ##### dar care nu au mai putut fi remise efectiv lui ##### datorită intervenției organelor de urmărire penală, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### care, în perioada 11-12 noiembrie 2015, a acceptat și promisiunea remiterii unor bunuri procurate personal de #####, atât pentru sine – drept mulțumire din partea lui ##### pentru diligențele depuse și care urmau a fi depuse în interesul său de ##### la inspectorul șef al ITPF #####, ##### – cât și pentru altul – în numele inspectorului șef al ITPF #####, #####, bunuri aduse de ##### în dimineața zilei de 12.11.2015 în localitatea #####, o parte din ele - respectiv un pește specia crap, o pasăre și un bidon de 5 litri cu vin roșu - fiind remise către inspectorul șef și o altă parte - respectiv două bidoane de vin de 5 l, două sticle de vin de 2,5 l, o cutie de cafea, destinate lui ##### - nemaiputând fi remise efectiv acestuia din urmă datorită intervenției organelor de urmărire penală, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art.291 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Faptele au fost săvârșite în concurs real, fiind aplicabile prevederile art.38 al.1 C.p.

Fapta inculpatului ##### - agent de poliție în cadrul Sectorului Poliției de ##### care, în ziua de 11 noiembrie 2015 – pentru a recompensa modul în care ##### cercetase și sancționase abaterile săvârșite de el în noaptea de 27/28 septembrie 2015 în punctul de frontieră ##### – a fost de acord cu solicitarea lui ##### de a-i procura unele bunuri - respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag – pentru ca acesta din urmă, cu ocazia deplasării sale în localitatea ##### din data de 12 noiembrie 2015, să le remită mai departe lui ##### și, în același scop, i-a înmănat în plus lui #####, din proprie inițiativă, și o sticlă de whisky marca J&B de 0,7 l, s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prev. de art.290 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Prin încheierea din data de 02.02.2016 pronunțată de judecătorul de camera preliminară din cadrul Tribunalului ##### în dosarul nr #####/63/2015/a3, în baza art. 345 alin.1 C.pr.pen., s-au respins cererile și excepțiile formulate de către inculpații ##### și #####; în baza art. 346 alin. 2 C.pr.pen., s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.###/P/2015 din 08.12.2015 al DNA ##### privind pe: - inculpatul #####, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu prev. de art.47 C.pen. rap. la art.297 C.pen. și art.132 legea nr.78/2000, complicitate la infracțiunile de luare de mită și dare de mită prev. de art.48 alin.1 C.pen. rap. la art.289 alin.1 C.pen. și art.290 C.pen. rap. la art.6 din legea nr.78/2000 și cumpărare de influență prev. de art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din legea 78/2000 cu aplic. art.38 alin.1 C.pen.; - inculpatul #####

trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de art. 297 C.pen. rap. la art.132 legea nr.78/2000 , luare de mită prev. de art.289 alin.1 C.pen rap. la art.6 legea nr.78/2000 și trafic de influență prev. de art.291 C.pen. rap. la art.6 din legea nr.78/2000 cu aplic.art.38 alin.1 C.pen.; - inculpatul ##### trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prev. de art.290 alin.1 C.pen., a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală; s-a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpații #####, ##### și #####.

Împotriva acestei încheieri, au formulat contestație inculpații, iar Curtea de Apel #####, prin încheierea din data de 12 apr.2016 în dosarul nr. #####/63/2015/a3, a admis excepțiile formulate de inculpați privind legalitatea probelor constând în interceptările și înregistrările comunicațiilor efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr.243/07.10.2015 și nr.280/06.11.2015 emise de Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului ####, dispunând excluderea din materialul probator a interceptărilor și înregistrării comunicațiilor efectuate în baza acestor mandate de supraveghere tehnică.

Analizând cauza penală de fata sub toate aspectele de fapt si de drept, instanța de fond a reținut următoarea stare de fapt:

În data de 27/28.09.2015, inculpatul ##### a fost planificat de serviciu la nivelul Sectorului Poliției de #####, între orele 20.00-08.00, acesta urmând să efectueze controlul documentelor și mijloacelor de transport la intrarea călătorilor cetățeni UE în țară.

În data de 28.09.2015, în jurul orelor 20.00, la PTF Nădlac II – Csanadpalota, pe sensul de ieșire din țară, s-a prezentat autoturismul marca Opel înmatriculat în ##### cu nr. FUS 1231, având ca ocupanți pe numiții Al #####, Al Fattal ##### – născuți în Damasc, #####, cu cărți de identitate emise de #####, Alsayed Ghiwa, ##### – cetățeni sirieni, posesori ai unor pașapoarte pentru beneficiari ai protecției subsidiare emise de #####, constatându-se că pe pașapoartele cetățenilor sirieni nu sunt aplicate ștampile de intrare în #####.

Fiind efectuate verificări în baza de date intrări/ieșiri în/din #####, constatându-se că acești cetățeni sirieni nu figurează ca intrați legal în #####, motiv pentru care SPF Nădlac s-a sesizat pentru infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat prev. de art.262 al.1 C.p. săvârșită de aceștia și a solicitat Inspectoratului ##### al Poliției de ##### aprobarea instituirii măsurii de interdicere a intrării în #####.

Deoarece respectivii cetățeni au declarat verbal că au intrat în ##### prin punctul de trecere PTF #####, făcând dovada achiziționării rovinei CNADNR de la #####, s-au cerut informații suplimentare SPF #####.

Urmare a acestei adrese, SPF Nădlac a întocmit un nou raport, în baza căruia. apreciindu-se că respectivii cetățeni au intrat legal în țară, s-a solicitat aprobarea revocării măsurii de interdicere a intrării în țară a respectivilor cetățeni sirieni(filele 150-159 vol.2 dup).

Acest eveniment a fost raportat la ITPF #####, care a dispus efectuarea de verificări cu privire la modul în care cetățenii sirieni au intrat în țară.

La ITPF #####, conform planului general de planificare a controalelor tematice pe anul 2015, fusese planificat efectuarea unui control general în luna septembrie 2015, fiind desemnați în acest sens numiții #####- inspector principal de poliție din cadrul ITPF #####, Biroul de Supraveghere și Control Trecere ##### și #####-comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul ITPF #####.

În seara de 29/30.09.2015, în timp ce martorul ##### se afla la restaurantul Coliseum din ##### împreună cu inculpații ##### și #####, la masa acestora a venit o persoană în uniformă de polițist, respectiv inculpatul #####, care nu s-a așezat la masa, a stat câteva minute, după care a plecat. Martorul ##### a declarat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecării, că respectiva persoană nu i-a fost prezentată, aceasta fiind probabil chemată de inculpatul #####. A mai arătat că nici înainte și nici ulterior nu s-a discutat la masa despre persoana respectivă

Instanța de fond a reținut faptul că inculpatul ##### a venit la restaurantul respectiv chemat de inculpatul #####, fiind greu de crezut că acesta ar fi venit întâmplător în acel loc, exact în momentul în care se afla echipa de control la masă. De asemenea, a reținut că deși s-a prezentat la masa acestora, nu s-au purtat discuții în legătură cu abaterea disciplinară de care era acuzat.

Inculpatul a mai declarat că a doua zi s-a întâlnit cu șeful sectorului, martorul ##### care i-a adus raportul întocmit de ##### și pe care l-a întrebat dacă cele consemnate corespund adevărului, acesta spunându-i că, da întrucât au fost făcute verificări pe camerele de înregistrare.

Martorul ##### a confirmat atât în cursul urmăririi penale (filele 152-153 vol.1 dup, fila 198 vol.2 dosar fond), cât și în cursul judecării aceste aspecte, respectiv că, după incident, inspectorul șef ##### i-a comunicat că va veni o echipă de control, această echipă solicitându-i pe lângă raportul întocmit de persoana cercetată, #####, și o caracterizare a acestuia.

Martorul ##### a precizat că, pe data de 30.09.2015, la finalizarea controlului general efectuat la SPF #####, a observat că printre documentele întocmite și ridicate cu ocazia controlului se afla și un raport întocmit de ##### la data de 29.09.2015, alături de o copie după Registrul plan de acțiune al turei de serviciu înregistrat la SPF ##### sub nr.201/14.08.2015 și, întrucât nu le solicitase el, a presupus că celălalt membru al echipei de control, #####, le-a solicitat și atașat documentației de control – aspect confirmat de #####.

În data de 5 octombrie 2015, inspectorul principal de poliție #####, potrivit declarației sale, a întocmit și Planul de verificare privind aspectele prezentate în Raportul nr.1.412.943/05.10.2015 – plan semnat doar de șeful Biroului S.C.T.F. ##### – și s-a ocupat de strângerea unor documente care să stea la baza măsurilor propuse spre aprobare inspectorului șef #####.

a precizat că, pentru a întocmi respectivul plan de verificare a solicitat telefonic de la șeful de sector ##### caracterizarea agentului #####, fișa de personal de la Serviciul resurse umane din cadrul ITPF ##### și a solicitat către Centrul Comun de Contact ##### efectuarea de verificări cu privire la intrarea – ieșirea cetățenilor implicați în incidentul din 27/28.09.2015 la Punctul de #####. După ce a strâns toate documentele necesare și a schițat raportul final, a luat legătura cu inculpatul ##### pentru a discuta măsurile ce se dispun în privința agentului șef adjunct #####, deoarece în mod obișnuit așa se proceda. Inculpatul ##### i-a spus că în raport, să propună atenționarea agentului șef ##### și ca acesta să nu mai fie planificat pentru efectuarea controlului trecerii frontierei pe sensul de intrare pentru o perioadă de o lună de zile, lucru pe care ##### l-a și făcut(în acest sens fiind raportul înregistrat la ITPF ##### sub nr.1.413.071/12.10.2015, filele 314-316 vol.1 dup).

Respectivul raport a fost aprobat de către martorul #####, acesta fiind de acord cu propunerile făcute de Biroul Supraveghere și Control Trecere #####. Acesta a arătat că respectivul raport avea anexate mai multe documente despre care nu își mai amintește, conținând probabil raportul întocmit de persoana care a lucrat ## tura respectivă, raportul șefului de tură, copii după planificarea de serviciu.

Martorul a precizat că, prin raportul întocmit de cei doi, s-a propus atenționarea agentului #####, sancțiune cu care a fost de acord, având în vedere că fapta săvârșită de acesta nu era de o gravitate deosebită în raport cu alte fapte care mai fuseseră cercetate, spre exemplu: permiterea intrării în țară de persoane cu pașapoarte false, droguri, migranți, consumul de băuturi alcoolice în timpul programului.(fila 142, vol.2 dosar fond).

Din toate aceste declarații a rezultat cu certitudine faptul că martorul ##### a fost atât cel care a dat dispoziții echipei de control din care făcea parte inculpatul ##### și martorul ##### să facă verificări cu privire la incidentul semnalat la ##### și, respectiv propuneri, prin rezoluție scrisă, iar ulterior, tot acesta era cel care decidea dacă se aplicau sau nu sancțiunile propuse de acesta (fila 131 vol.1 dup). De asemenea, acesta a arătat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, că nu avea cunoștința de faptul că interveniseră modificări în procedura cercetării disciplinare.

Cu privire la legalitatea procedurii de cercetare disciplinară efectuată în cauză, instanța de fond a reținut faptul că urmare a deciziei nr.###/02.07.2014 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că prevederile art.59 al.2, art.60 al.1 și art.62 al.3 din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale, până la data de 15 septembrie 2015 a fost suspendată procedura de cercetare disciplinară a cadrelor de poliție, efectuându-se doar verificări ale activității acestora, fără demararea cercetării prealabile și parcurgerea celorlalte etape ale cercetării disciplinare.

Prin Legea nr.81/17.04.2015 s-a dispus modificarea legii nr.360/2002 privind statutul polițistului, iar prin HG nr.725/02.09.2015 publicată în Monitorul Oficial al României nr.690/ 11.09.2015 s-au stabilit normele de aplicare privind răspunderea disciplinară a polițiștilor (cap.IV din Legea nr.360/2002).

Potrivit acestor dispoziții legale, pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare este obligatorie efectuarea mai întâi a unei cercetări prealabile(art.584 din legea nr.360/2002).

Prin urmare, față de dispozițiile art.59 alin.2 din legea nr.360/2002, persoana care putea dispune în cauză cercetarea prealabilă era inspectorul șef #####, acesta fiind cel care trebuia să desemneze și persoanele care să efectueze respectiva cercetare prealabilă.

Dat fiind faptul că aceste dispoziții nu au fost aplicate mai mult de un an de zile, ulterior intrării în vigoare a acestora, Inspectoratul ##### al Poliției de ##### a înaintat o adresă prin care aducea la cunoștință structurilor teritoriale, modificarea normelor privind cercetarea disciplinară, dispunându-se expres dispunerea de punere în aplicare și prelucrare pe bază de semnătură a întregului material(fila 240, vol.2 dosar fond). Această adresă a fost înregistrată la ITPF ##### sub nr.#####.09.2015, fiind rezoluționată de comisar-șef de birou ##### și comisar-șef de poliție ##### pentru a fi prezentată la ședința de comandă, fiind trimisă ulterior spre prelucrare structurilor subordonate pentru a fi de

asemenea prelucrate pe bază de semnătură cu întregul personal.

Din actele existente la dosar a rezultat cu certitudine că nici unul din cei trei inculpați din prezenta cauză nu a semnat despre luarea la cunoștință cu privire la noile modificări ale procedurii privind cercetarea sancțiunilor disciplinare; de asemenea, a rezultat cu certitudine că, despre această procedură, luaseră la cunoștință martorii ##### (fila 240 vol.2 dosar fond), ##### (fila 243 vol.2 dosar fond).

Inculpatul ##### a arătat în cursul urmăririi penale că înainte de a intra în concediul de odihnă a avut loc un eveniment la camera de armament și muniție a SPF #####, ce a determinat deteriorarea unui cartuș și s-a întocmit un raport prin care s-a înștiințat ITPF ##### cu privire la producerea evenimentului, dar procedura nu a mai continuat întrucât a plecat în concediu. La întoarcerea din concediu, pentru continuarea procedurii s-a impus deplasarea acestuia la ##### pentru înaintarea documentelor necesare clasării lucrării.

Acesta a arătat că anterior deplasării a anunțat deplasarea la #####, întocmind și un raport scris în acest sens, raport aprobat de martorul #####, care a încuviințat ca deplasarea la ##### să fie efectuată cu mașina de serviciu.

În cursul urmăririi penale, fiind audiat, inculpatul ##### a declarat că nu știe de unde a aflat inculpatul ##### despre deplasarea sa la #####, cert este că l-a căutat la serviciu, rugându-l să ducă din partea sa lui ##### doi pești(fila 41 vol.1 dup), acesta fiind de acord, ulterior întâlnindu-se cu acesta în jurul orei 14.00, în data de 11.11.2015, pentru a lua cei doi pești. Ulterior, tot în cursul urmăririi penale acesta a precizat că acesta i-a adus tot pentru inculpatul ##### și o sticlă de whisky(fila 48 vol.1dup)

Inculpatul ##### a arătat prezentat o altă variantă a acestor evenimente în cursul urmăririi penale. Astfel, acesta a arătat că mai înainte cu câteva zile de plecarea la ##### a inculpatului #####, l-a sunat pe acesta și având în vedere că în jurul datei de 14.11.2015 urma să îi expire sancțiunea aplicată, l-a rugat pe acesta să discute cu șeful de tură #####, în legătură cu planificarea sa punctul de frontieră. Acesta a arătat că ##### a telefonat chiar de pe telefonul său martorului #####, fără a-i spune însă ce a zis acesta. Acesta i-a spus totodată că urmează să meargă la ##### a doua zi, ocazie cu care ar putea vorbi personal cu numitul #####, adjunctul ITPF ##### în legătură cu sancțiunea sa și cu posibilitatea de a-și relua activitatea în punctul de frontieră, aspect cu care inculpatul ##### nu a fost de acord, pentru a nu readuce în atenția superiorilor cele întâmplate anterior. După această discuție care a avut loc în dimineața zilei de 11.11.2015, a fost sunat în jurul orei 11.00 de inculpatul ##### care l-a întrebat dacă poate să-i facă rost de pește, acesta spunând că da și că mai are acasă o sticlă de whisky pe care poate să i-o dea.

Inculpatul ##### a arătat că între el și inculpatul ##### exista o legătură de prietenie mai veche, fiind prieteni de familie. După ce a mers la piață și a văzut ce pește se găsea a convenit telefonic cu ##### să cumpere doi crapi mai mici și un fitofag. Înainte de a-i duce respectivul pește lui ##### a trecut și pe acasă, a luat sticla de whisky, bunuri pe care personal le-a pus în mașina acestuia. Acesta a mai arătat că deși nu știe pentru ce a luat respectivele bunuri de la el inculpatul #####, s-a gândit că este posibil să le ducă la ITPF #####(filele 101-103 vol.1 dup).

În cursul judecății, fiind audiat, inculpatul ##### a arătat că el a fost cel care l-a sunat pe inculpatul #####, rugându-l să îi facă rost de niște pește, despre care a arătat că intenționa să-l ofere unei persoane, care venise la botezul nepotului său, dar nu consumase băuturi alcoolice, pentru că era cu mașina, motiv pentru care vroia ca la întoarcerea de la ##### să treacă să-i lase niște vin și niște pește.

Acesta a arătat că l-a întrebat pe inculpatul ##### după ce acesta i-a adus peștele cât costă, dar acesta i-a zis că se vor descurca după ce se întoarce de la #####. Totodată a confirmat cele declarat de inculpatul ##### la urmărirea penală, respectiv că acesta i-a spus să nu discute la ##### despre revenirea sa în punctul de frontieră, deși el s-a oferit să facă acest lucru.

Inculpatul ##### a declarat că pe lângă acest bunuri a luat o pasăre din gospodăria proprie, un pește și un bidon de vin pentru a le lăsa la popota unității pentru a face cinste colegilor de la ##### cu ocazia botezului nepotului său(fila 129 vol.2 instanță).

Aceste aspecte au fost confirmate și de inculpatul ##### cu prilejul audierii sale de către instanța de fond, care a reluat cele declarate la urmărirea penală, declarând totodată că în ceea ce privește sticla de whisky, acesta nu i-a fost cerută de inculpatul #####, aducând-o din proprie inițiativă, cu intenția de a i-o oferi inculpatului #####, fără a-i spune acestuia că i-a adus-o în momentul în care i-a lăsat peștii în mașină. Acesta a mai spus că exista un obicei ca atunci când veneau șefii la diferite activități, se obișnuia să le fie plătite consumațiile fără a li se cere acest lucru(fila98 vol.2 dosar instanță).

A doua zi dimineață, în momentul în care șoferul desemnat să conducă mașina de serviciu la #####, martorul ##### s-a prezentat la locuința inculpatului #####, acesta a pus în portbagajul mașinii mai multe plase(4 plase din care una conținea 2 sticle și 3 bidoane de 5 l cu vin roșu), fără a ști ce

conțin acestea(filele202-203, vol.2 instanță, fila 29 vol.1 dup).

După ce au ajuns la sediul ITPF #####, în ziua de 12.11.2015, inculpatul ##### a declarat că l-a sunat pe ##### ##### pentru a-l întreba dacă inspectorul șef #### este la sediu, acesta i-a răspuns că este, întrebându-l totodată unde se află, ##### comunicându-i că este în apropierea sediului, moment în care s-au văzut, ##### venind pe jos. Observându-l pe ##### ##### că se deplasează spre mașină pe jos, ##### ##### a coborât din autoturism, a dat mâna cu ##### ##### care i-a spus să se ducă la inspectorul șef să-și rezolve problemele legate de semnarea documentelor.

În cursul urmăririi penale, inculpatul ##### a declarat că anterior deplasării la ##### a fost sunat de ##### care printre altele, i-a spus și că are ceva pregătit pentru el, acesta răspunzându-i că este treaba sa, fără a-i spune expres să nu-i aducă nimic. De asemenea acesta a declarat că ##### mai încercase și cu alte ocazii să-i ofere produse alimentare(vin și pește). Inculpatul ##### l-ar fi întrebat în dimineața respectivă cum să procedeze că are ceva pentru el, acesta spunându-i că pleacă din localitate la #####, iar acolo nu va avea semnal la telefon(filele 22-23 vol.1 dup). Aceste aspecte nu au mai fost confirmate în declarația dată în fața instanței, în care a arătat că nu avea cunoștință de bunurile pe care inculpatul ##### le avea în mașină și despre ce dorea acesta să facă cu ele, arătând că dat fiind faptul că locuiește în Girugiu, putea să își procure ușor pește, fiind greu de crezut afirmația din rechizitoriu că ar fi acceptat pește pentru a face anumite servicii unor persoane(fila 94 vol.2 instanță). În ceea ce privește anumitele neconcordanțe cu declarația dată în cursul urmăririi penale acesta a arătat că acestea sunt justificate de faptul că au fost date pe fondul oboselii, a stresului, de faptul că a fost luată succesiv de mai multi polițiști.

Discuția dintre cei doi a fost de cca 5 minute, fapt confirmat atât de inculpați, cât și de martorii prezenți, respectiv ##### ##### și ##### (fila 259 vol.2 instanță), aceștia arătând că inculpatul ##### nu i-a oferit inculpatului ##### cu această ocazie nici un bun.

Inculpatul ##### a arătat că a discutat cu inculpatul ##### despre legea de pensionare, despre amplasarea anumitor birouri pe la care intenționa să meargă, după care acesta a plecat cu șoferul. Inculpatul ##### s-a reîntors la mașină și i-a spus șoferului să parcheze mașina în parcul auto al unității, spunându-i să-l aștepte.

După aceea, a mers la inspectorul șef, ####, cu care a discutat despre procedura de desertizare a cartușului, acesta spunându-i că trebuie să meargă la biroul tehnic pentru întocmirea întregii documentații urmând să revină când aceasta va fi gata să semneze pentru clasarea documentului. Inculpatul ##### a declarat în cursul urmăririi penale că i-ar fi adus la cunoștință martorului #### faptul că i-a adus un pește, acesta spunând că nu are nevoie de el, după care întrucât i-a spus că dacă tot a venit cu el îl va lăsa în unitate, acesta chemând un șofer căruia i-a spus să meargă la mașină cu inculpatul(fila 43 vol.1 dup).

La scurt timp după ce martorul ##### a plecat cu mașina, a fost oprit de organele de poliție care au realizat procedura flagrantului. Cu această ocazie, s-a constatat că în portbagajul autoturismului marca JEEP ##### ##### cu numărul de înmatriculare #####, aparținând ITPF ##### fuseseră transferate din autoturismul de serviciu marca ##### PATHFINDER cu numărul de înmatriculare MAI 33642, aparținând SPF #####, următoarele produse alimentare: un pește din specia crap, în stare congelată, ambalat într-o pungă de plastic de culoare neagră (8,7 kg), o pasăre (curcan) tranșată, ambalată într-o pungă de plastic transparentă (8 kg) și un bidon din plastic de 5 l cu conținut lichid de culoare roșie, martorul ##### declarând cu acea ocazie că a preluat produsele menționate mai sus din dispoziția inspectorului șef ##### (filele 7-10 vol.1 dup).

Fiind verificat și autoturismul de serviciu marca ##### PATHFINDER cu numărul de înmatriculare MAI 33642, s-a constatat existența în portbagajul acestuia a următoarelor bunuri: un pește fitofag(4,2 kg) și doi pești specia crap(5,1 kg), iar în interiorul acestuia în spatele scaunului dreapta față două bidoane de 5 l și 2 sticle de 2,5 l cu conținut lichid de culoare roșie.

În ceea ce privește acuzația de instigare la abuz în serviciu și respectiv de abuz în serviciu adusă inculpaților ##### și #####:

În ceea ce-l privește pe inculpatul #####, s-a reținut în actul de sesizare a instanței că acesta, în calitate de comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, în luna octombrie 2015, la solicitarea lui #####, și-a îndeplinit în mod abuziv sarcinile de serviciu, privind verificarea unei abateri comise de agentul de poliție #####, desfășurând o cercetare formală, finalizată prin aplicarea unei sancțiuni simbolice acestuia din urmă, deși faptele de care se făcea vinovat agentul de poliție erau de o gravitate ridicată, cauzând astfel o vătămare intereselor legitime ale Inspectoratului Teritorial al Poliției de ##### prin permiterea rămânerii în structurile poliției sau cel puțin nesancționarea corespunzătoare a unei persoane care nu îndeplinește criteriile de profesionalism, cu consecința afectării bunului mers și imaginii instituției publice, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.297 C.p. rap. la art.132 Legea nr.78/2000.

Corelativ, s-a apreciat că inculpatul ##### - comisar șef de poliție, adjunct al șefului Sectorului Poliției de #####, în toamna anului 2015 – respectiv sfârșitul lunii septembrie, începutul lunii octombrie – l-a determinat pe numitul ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, să efectueze o verificare formală cu privire la conduita profesională a agentului de poliție ##### din cadrul Sectorului Poliției de #####, respectiv cu privire la neglijența manifestată de acesta din urmă în timpul serviciului în noaptea de 27/28.09.2015 în punctul de trecere a frontierei #####, verificare care a fost finalizată prin aplicarea unei sancțiuni simbolice de către echipa de control, astfel încât ##### nu a suportat consecințele negative reale ale abaterii săvârșite, cauzându-se implicit și vătămare a intereselor legitime ale Inspectoratului Teritorial al Poliției de #####, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.47 C.p. rap. la art.297 C.p. și art.132 Legea nr.78/2000.

În speță, s-a reținut ca fiind evident că nu a fost efectuată nici o cercetare prealabilă, sancțiunea dispusă față de inculpatul ##### fiind aplicată în virtutea vechilor dispoziții legale.

Prin urmare, dată fiind nerespectarea acestei proceduri de cercetare a abaterii disciplinare, procedura ce este expres prevăzută de lege, instanța de fond a apreciat că a existat o astfel de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu în mod defectuos, respectiv cu încălcarea legii (art.58-594 din legea nr.360/2002).

Prin aceeași decizie (nr.405/2016), Curtea Constituțională a mai stabilit și faptul că plecând de la principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „ultima ratio”, revine instanței de judecată sarcina evaluării incidenței principiului minime intervenții a legii penale, respectiv că” acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ, etc. fiind improprii în realizarea acestui deziderat”.

de acestea, Curtea Constituțională a apreciat că „nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală”, adică atunci când măsurile reglementate prin intermediul altor ramuri de drept se dovedesc insuficiente.

Curtea Constituțională a apreciat că „vătămare a drepturilor sau intereselor legitime” presupune afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a-și satisface un drept/interes ocrotit de lege. S-a reținut că vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare, potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului. Așadar, gama intereselor (dorința de a satisface anumite nevoi, de preocuparea de a obține un avantaj etc.) la care face referire textul legal este foarte largă, ea incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei potrivit cu interesele generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează. ##### totuși necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate. În caz contrar, neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni, fapta atrage, după caz, numai răspunderea administrativă sau disciplinară.

Așa cum s-a arătat cu ocazia analizării stării de fapt, inculpatul ##### a făcut parte din echipa desemnată de inspectorul șef #####, alături de martorul #####, să efectueze verificări cu privire la abaterea disciplinară comisă în data de 27/28.09.2015 de către inculpatul #####. ##### cert că această abatere a fost săvârșită la scurt timp, după data intrării în vigoare a noilor dispoziții procedurale privind procedura ce trebuia urmată pentru cercetarea abaterilor disciplinare(cca 2 săptămâni). ##### la fel de cert că schimbările legislative intervenite erau cunoscute de martorul ##### (cel care a dispus efectuarea de verificări și care a aprobat raportul cu rezultatul verificărilor efectuate și a dispus aplicarea sancțiunilor propuse de echipa de control), precum și de martorul #####, ce a făcut parte alături de inculpatul ##### din echipa ce a făcut verificările dispuse de șeful ierarhic, respectiv a întocmit raportul de verificare respectiv, aceștia semnând efectiv de luare la cunoștință cu privire la modificările legislative respective.

în vedere că respectivele sancțiuni propuse și aplicate inculpatului ##### au fost discutate la nivelul serviciului respectiv, toți martorii audiați în cauză arătând că acestea erau proporționale cu abaterea disciplinară săvârșită de acesta, s-a pus problema dacă încălcarea dispozițiilor din legea nr.360/2002, respectiv neefectuarea cercetării disciplinare cu privire la această abatere, este o încălcare atât de gravă a dispozițiilor legale încât să justifice aplicarea unei sancțiuni penale față de inculpatul #####.

În aprecierea acestei gravități a faptelor acestuia, instanța de fond a avut în vedere faptul că și martorii ##### și ##### au încălcat aceleași dispoziții legale, dispoziții despre care nu există nici un dubiu că le cunoșteau (dubiu ce există și profită inculpatului ##### în condițiile în care nu există o dovadă a faptului

că acesta ar fi luat la cunoștință despre reluarea procedurii cercetării disciplinare), aceștia fiind cei care au propus și respectiv aprobat atât desfășurarea procedurii de cercetare a abaterii disciplinare, cât și sancțiunile dispuse. Ori, deși a existat o încălcare evidentă a aceluiași text legal, față de cei doi martori nu s-a luat nici o sancțiune, nici măcar una disciplinară, ceea ce înseamnă că, la nivelul structurii din care aceștia fac parte, s-a apreciat ca și corespunzătoare activitatea desfășurată de aceștia.

de aceste aspecte, instanța de fond a considerat că intensitatea vătămării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei este una redusă, întrucât prin aplicarea față de inculpatul ##### a sancțiunii disciplinare constând în avertisment și interdicția planificării timp de o lună pentru efectuarea controlului trecerii frontierei, pe sensul de intrare, nu se poate susține că s-a cauzat o vătămare a intereselor ITPF #####, în condițiile în care acestea erau sancțiunile ce se aplicau în astfel de cazuri.

în vedere cele arătate mai sus, precum și faptul că potrivit dispozițiilor art.16 alin.1 lit.b C.pr.pen., acțiunea penală nu mai poate fi exercitată dacă fapta nu este prevăzută de lege ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 lit.b C.pr.pen., instanța de fond l-a achitat pe inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.297 C.pen. rap. la art.132 din legea nr.78/2000.

În ceea ce privește infracțiunea de instigare la abuz în serviciu prev. de art.47 C.pen. rap. la art.297 C.pen. și art.132 din legea nr.78/2000, pentru care a fost trimis în judecată inculpatul #####, instanța de fond a reținut că, pentru a se putea reține instigarea este necesar să nu existe o activitate de determinare anterioară a autorului infracțiunii, iar aceasta să aibă efect și să fie urmată de realizarea de către cel instigat a cel puțin unei tentative pedepsibile. ##### posibilă totuși reținerea instigării și în situația în care autorul nu va fi pedepsit pentru că se desistează sau împiedică producerea urmării socialmente periculoase.

Din probele administrate nu a rezultat exercitarea unei astfel de influențe asupra inculpatului #####. Singura întâlnire dintre cei doi, anterioară dispunerii respectivelor sancțiuni împotriva inculpatului #####, a fost în seara în care cei doi au luat masa împreună cu martorul #####. Acesta din urmă a declarat că nu s-au purtat discuții despre abaterea disciplinară comisă de acesta, toți inculpații declarând încă din faza de urmărire penală, că inculpatul ##### a refuzat expres orice discuție pe această temă. Ori, chiar dacă inculpatul ##### a încercat, prin chemarea inculpatului ##### să vină în locația respectivă pentru a cunoaște echipa de control, să obțină pentru acesta o eventuală sancțiune mai ușoară, nu există nici o probă din care să rezulte că a și reușit. Pe lângă faptul că echipa de control a refuzat expres orice discuție despre evenimentul respectiv, sancțiunea aplicată acestuia a fost similară cu alte sancțiuni aplicate pentru fapte mult mai grave.

Pe de altă parte, pentru a se putea reține în sarcina inculpatului ##### infracțiunea de instigare la abuz în serviciu, în modalitate reținută prin rechizitoriu, respectiv prin efectuarea unei verificări formale, urmate de aplicarea unei sancțiuni simbolice, persoana instigată ar fi trebuit să aibă posibilitatea să efectueze respective activități. Ori, în cauză, s-a reținut că verificările au fost dispuse de către martorul #####, au fost efectuate de martorul #####, care le-a prezentat inculpatului ##### care, la rândul său, după ce a semnat respectivul raport, l-a înaintat spre aprobare martorului #####, acesta fiind de acord atât cu lucrările efectuate, cât și cu sancțiunile propuse. Practic, singura persoană care putea dispune cu adevărat efectuarea de verificări formale și, respectiv, aplicarea de sancțiuni simbolice, era martorul #####, nu inculpatul #####.

Cu privire la infracțiunea de dare de mită de care a fost acuzat inculpatul #####, corelativ infracțiunii de luare mită de care este acuzat inculpatul ##### și, respectiv, complicitate la infracțiunea de dare de mită și la infracțiunea de luare de mită de care a fost acuzat inculpatul #####, instanța de fond a reținut că inculpatul ##### este acuzat de faptul că, pentru a recompensa modul în care ##### cercetase și sancționase abaterile săvârșite de el în noaptea de 27/28 septembrie 2015 în punctul de frontieră ##### – a fost de acord cu solicitarea lui ##### de a-i procura unele bunuri – respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag – pentru ca acesta din urmă, cu ocazia deplasării sale în localitatea ##### din data de 12 noiembrie 2015, să le remită mai departe lui ##### și, în același scop, i-a înmănat în plus lui #####, din proprie inițiativă, și o sticlă de whisky marca J&B de 0,7 l.

Inculpatul ##### este acuzat de faptul că a acceptat promisiunea remiterii unor bunuri din partea lui #####, respectiv doi pești specia crap și un pește specia fitofag provenind de la #####, în legătură cu neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către ##### la momentul verificării abaterii săvârșite de ##### în noaptea de 27/28 septembrie 2015, bunuri aduse de ##### în dimineața zilei de 12.11.2015 în localitatea ##### dar care nu au mai putut fi remise efectiv lui ##### datorită intervenției organelor de urmărire penală.

Inculpatul ##### este acuzat că luat cei trei pești și sticla de whisky oferite de inculpatul ##### și i-a promis ##### că i le va preda, fapt ce nu a mai avut loc datorită intervenției organelor de urmărire

penală.

S-a reținut ca cert faptul că inculpatul ##### a adus inculpatului ##### în data de 11.11.2015 cei trei pești(2 crapă și un fitofag) și o sticlă de whisky.

Cu privire la aceste bunuri, declarațiile date de inculpați în cursul urmăririi penale s-au reținut parțial diferite de cele date în cursul urmăririi penale. Astfel, despre aceste bunuri inculpatul ##### a declarat în cursul urmăririi penale că i-au fost aduși de inculpatul ##### pentru a-i duce din partea sa lui ##### (fila 41 vol.1 dup). Inculpatul ##### a declarat însă, în aceeași fază procesuală, că a fost rugat de inculpatul ##### să îi facă rost de niște pește, pentru că trebuia să plece la #####, lucru pe care l-a și făcut, aducându-i acestuia și o sticlă de whisky, bunuri pe care i le-a pus în mașina personală. Acesta a arătat că i-a cumpărat și adus respectivele bunuri în virtutea relațiilor mai vechi de prietenie cu acesta.

Pe de altă parte, inculpatul ##### a declarat în cursul urmăririi penale că a discutat anterior deplasării la ##### cu inculpatul #####, care i-a spus că are ceva pregătit pentru el, acesta gândindu-se că este vorba de pește de vin, produse pe care acesta a mai încercat de-a lungul anilor să i le ofere, arătând că de jenă nu a respins propunerea acestuia.

În cursul judecății, aceștia au revenit asupra declarațiilor date inițial, inculpatul ##### spunând că el a fost de care ia cerut inculpatului ##### să îi procure niște pește, iar după ce i l-a adus s-a oferit să i-l plătească dar acesta a refuzat, spunându-i că se vor descurca ulterior, aspect confirmat de inculpatul #####. Totodată, inculpatul ##### a arătat că nu acceptat niciodată promisiunea oferirii de bunuri din partea inculpatului ##### sau #####.

Instanța de fond a reținut că ceilalți martori audiați în cauză nu au putut preciza nimic în legătură cu proveniența sau destinația acestora, cu excepția bunurilor găsite în autoturismul condus de martorul #####, bunuri care însă nu proveneau de la inculpatul #####, ci din gospodăria inculpatului #####.

Prin urmare, s-a apreciat că singurele probe ce ar putea susține acuzația adusă celor 3 inculpați privind infracțiunile de dare și luare de mită, respectiv de complicitate la aceste infracțiuni, sunt doar declarațiile date de inculpați în faza de urmărire penală, care însă nu se coroborează unele cu altele.

de probele menționate mai sus și analizate, instanța de fond a apreciat că din coroborarea acestora nu rezultă că inculpatul ##### i-ar fi remis bunurile respective inculpatului #####, pentru ca acesta, la rândul său, să le ofere inculpatului #####, în legătură cu îndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către acesta a atribuțiilor de serviciu, precum nici faptul că inculpatul ##### ar fi acceptat promisiunea oferirii unor asemenea bunuri (în condițiile în care este cert că acestea nu i-au fost oferite deși cei doi inculpați s-au întâlnit în ziua respectivă și ar fi putut să transmită de la unul la altul respectivele bunuri).

În legătură cu infracțiunile de cumpărare de influență de care este acuzat inculpatul #####, respectiv trafic de influență de care este acuzat inculpatul #####, instanța de fond a reținut următoarele:

Inculpatul ##### este acuzat că i-a promis lui ##### bunuri procurate personal pentru intervenția lui ##### în favoarea sa la inspectorul șef al ITPF ##### – bunuri constând în: două bidoane de vin de 5 l, două sticle de vin de 2,5 l, o cutie de cafea, precum și bunuri pentru însuși inspectorul șef al ITPF ##### – bunuri constând în: un pește specia crap, o pasăre și un bidon de 5 litri cu vin roșu, provenind din gospodăria proprie a lui #####, promisiune acceptată de ##### în numele său și al inspectorului șef și urmată de remiterea efectivă a bunurilor, în dimineața zilei de 12.11.2015, doar pentru inspectorul șef întrucât remiterea bunurilor și către ##### nu a mai fost posibilă datorită intervenției organelor de urmărire penală.

Inculpatul ##### este acuzat de faptul că a acceptat promisiunea remiterii unor bunuri procurate personal de #####, atât pentru sine – drept mulțumire din partea lui ##### pentru diligențele depuse și care urmau a fi depuse în interesul său de ##### la inspectorul șef al ITPF ##### – cât și pentru altul – în numele inspectorului șef al ITPF #####, bunuri aduse de ##### în dimineața zilei de 12.11.2015 în localitatea #####, o parte din ele - respectiv un pește specia crap, o pasăre și un bidon de 5 litri cu vin roșu - fiind remise către inspectorul șef și o altă parte - respectiv două bidoane de vin de 5 l, două sticle de vin de 2,5 l, o cutie de cafea, destinate lui ##### - nemaiputând fi remise efectiv acestuia din urmă datorită intervenției organelor de urmărire penală.

Cu privire la actul ce se urmărea a fi îndeplinit și cu privire la care ##### și-a traficât influența, cumpărată de #####, parchetul a susținut că acesta viza cariera profesională a fiului lui #####, respectiv promovarea acestuia, pe de o parte, iar pe de altă parte, obținerea unui solde de excelență de inculpatul #####, „ajutorul” urmând a fi dat de către martorul #####. În susținerea acestei teorii s-a invocat faptul că deplasarea la ##### a inculpatului ##### a fost una formală, scopul acesteia fiind de fapt obținerea unei întrevederi cu martorul #####, pentru a vedea în ce măsură acesta l-ar fi putut

ajuta.

Din probele existente la dosar a rezultat că deplasarea la ##### a fost efectuată pentru definitivarea unei proceduri legate de desertizarea unui cartuș, deplasarea respectivă fiind aprobată de conducerea ITPF #####. În legătură cu această deplasare, martorii audiați au arătat că deși documentația respectivă putea fi trimisă prin poștă, era preferabil să fie depusă personal pentru remedierea posibilelor deficiențe (declarații #####, #####).

În ceea ce privește eventuala promovare a fiului inculpatului #####, din declarația martorului #####, dată în cursul urmăririi penale, a rezultat că nu exista o astfel de propunere de promovare (în acel moment), acestea fiind transmise de serviciile teritoriale ale poliției de frontieră (acesta arătând că nu putea să îl ajute în vreun fel). În ceea ce privește acordarea soldelor de excelență, s-a arătat că începând cu luna ianuarie 2015 se hotărâse ca deciziile în această materie să se ia de comun acord cu reprezentanții sindicatelor profesionale teritoriale, urmând ca discutarea acestora să se facă în video conferință (prin urmare nu ar fi putut să-l ajute cu obținerea unei astfel de solde).

Martorul ##### a arătat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, că nu a fost rugat de inculpatul ##### să aibă vreo întrevedere cu inculpatul #####, acesta din urmă nesolicitându-i niciodată personal sau telefonic vreo favoare pentru el sau fiul său.

Inculpatul ##### a declarat în cursul urmăririi penale că discutasese cu ##### în legătură cu solicitarea lui ##### de a avea o discuție personală cu acesta, acesta arătând că știa că acesta urmărea să îi asigure o promovare fiului său, precum și obținerea unei solde de excelență pentru el, arătând totodată că nu i-a comunicat martorului motivele pentru care ##### dorește să se întâlnească cu acesta. De altfel, inculpatul nu a declarat că inculpatul ##### i-a spus ce dorește să discute cu martorul #####, ci doar că „avea cunoștință” de ce urmărea acesta.

Inculpatul ##### a declarat că nu i-a solicitat niciodată inculpatului ##### să intervină în favoarea sa sau a fiului său (atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății).

Prin urmare, instanța de fond a reținut că nu există nici o probă în prezenta cauză din care să rezulte faptul că ##### și-ar fi traficât influența asupra martorului #####. Singura probă, care nu se coroborează însă cu nici o altă probă este declarația inculpatului #####, prin care acesta a arătat că i-a promis să-i aranjeze inculpatului ##### o întrevedere personală cu martorul ##### și nu că va interveni pe lângă acesta. Ori, o astfel de întâlnire personală nu îndeplinește cerințele legale esențiale ale elementului material al infracțiunilor de trafic de influență și, respectiv, de cumpărare de influență. Astfel, potrivit textelor legale menționate mai sus, făptuitorul trebuie să promită (iar cumpărătorul urmărește să obțină) determinarea unui funcționar public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri. Ori, o întâlnire între inculpatul ##### și martorul #####, nu poate fi considerată ca fiind în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale martorului #####.

Pe de altă parte, pentru existența elementului material a celor două infracțiuni, este necesară existența cel puțin a unei promisiuni de bani sau alte foloase patrimoniale sau nepatrimoniale pentru sine sau pentru altul. În speță, bunurile despre care s-a susținut că ar fi fost acceptate de către inculpatul #####, în numele martorului ##### (un pește, o pasăre și un bidon de 5 l de vin) au fost predate efectiv martorului #####, prin intermediul șoferului trimis de acesta, martorul #####. În condițiile în care cei doi inculpați s-au întâlnit și au discutat în dimineața respectivă, fără ca ##### să-i ofere acestuia vreun bun, nu se poate susține că bunurile depuse de inculpatul ##### în mașina martorului #####, au fost „acceptate în numele acestuia” de #####.

ar fi existat vreo dovadă că martorul ##### ar fi promis efectuarea vreunui act ce avea legătură cu atribuțiile sale de serviciu, acesta ar fi trebuit cercetat pentru infracțiunea de luare de mită, având în vedere că acesta a primit prin intermediul martorului ##### bunurile aduse de inculpatul ##### (iar acesta ar fi trebuit acuzat de infracțiunea de dare de mită). Ori, în lipsa unor astfel de probe, cu atât mai mult nu se poate susține că acestea ar fi fost primite de inculpatul ##### pentru martorul #####.

În ceea ce privește celelalte bunuri aduse de la ##### de inculpatul ##### și rămase în autoturismul acestuia (două bidoane de vin de 5 l, 2 sticle de vin de 2,5 l de vin și o cutie de cafea), instanța de fond a reținut că există o îndoială puternică cu privire la destinația acestora, îndoială care le profită celor doi inculpați. ##### în vedere că cei doi s-au întâlnit în ziua respectivă, că inculpatul ##### a plecat într-o altă localitate, fără ca respectivele bunuri să fie transferate între cei doi inculpați, susținerea inculpatului ##### - potrivit căreia urma să le lase unui prieten - s-a reținut că poate fi adevărată, neexistând probe care să înlăture această apărare.

Prin urmare, din probele administrate în cauză nu a rezultat cu certitudine faptul că inculpatul ##### i-ar fi solicitat inculpatului ##### să-și folosească influența asupra martorului ##### pentru ca acesta să-l ajute în vreun fel, că i-ar fi oferit acestuia bunuri în acest scop și nici că inculpatul

ar fi acceptat promisiunea oferirii unor astfel de bunuri pentru sine sau pentru martorul #####, în acest scop.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel – în termenul prevăzut de lege – D.N.A. - Serviciul Teritorial #####, solicitând admiterea apelului formulat, desființarea sentinței penale pronunțate de instanța de fond și, rejudecând, să se dispună condamnarea inculpaților ##### și ##### pentru toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată; astfel, cu privire la greșita achitare a inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 297 Cp rap. la art. 13 indice 2 din Legea 78/2000, judecătorul fondului a apreciat în mod greșit atât probele administrate în cauză, cât și prevederile legale incidente, minimalizând gravitatea faptelor săvârșite de inculpat, probe ce dovedesc existența faptei și vinovăția inculpatului, fapta săvârșită de inculpat întrunind conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu; raportat la probele administrate în cauză, inculpatul a realizat încălcarea dispozițiilor legale aplicabile exercițiului funcției, respectiv art. 20-25, 36-37 din Hg nr. 725/02.09.2015 și art. 57 lit. b, 58 indice 1, art. 59 alin. 2, art. 59 indice 3 lit. c din Legea nr. 360/2002, iar raportat la derularea faptelor, se relevă fără nici un fel de dubiu că inculpatul a efectuat un control superficial în ceea ce privește incidentele din noaptea de 27-28.09.2015, referitor la încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul #####; acest mod superficial de abordare a datelor disciplinare a avut drept scop o sancționare simbolică a inculpatului #####, în condițiile în care, în mod evident acesta a încălcat atribuțiile de serviciu, fapta constituind în mod clar o abatere disciplinară ce nu impunea doar atenționarea funcționarului public, așa cum în mod greșit a procedat inculpatul #####; a mai solicitat să se observe că fapta săvârșită de către inculpatul ##### prezintă o gravitate deosebită, în condițiile în care acesta nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu și nu a constatat că pe teritoriul României au pătruns 3 cetățeni de origine siriană, care erau supuși protecției subsidiare, fapt ce nu le permitea conform dispozițiilor din Regulamentul UE 399/2015, pătrunderea în spațiul Schengen, în condițiile în care scopul călătoriei acestora era de a ajunge pe teritoriul Germaniei. Raportat la gravitatea faptei și la cetățenii care au pătruns pe teritoriul României, cu destinația spațiul Schengen, respectiv #####, în condițiile în care aceștia erau cetățeni sirieni, iar în acea perioadă și în continuare, în spațiul Schengen au avut loc numeroase atentate, soldate cu pierderea multor vieți omenești, în care autori au fost cetățenii sirieni; din aceste aspecte rezultă gravitatea abaterii săvârșite de inculpatul #####, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, gravitate ignorată în mod evident de către inculpatul ##### în efectuarea activităților de verificare; prin audierea martorilor, prin memoriile depuse în cauză, prin declarațiile inculpaților, s-a încercat să se minimalizeze gravitatea acestor fapte prin raportare și la alte fapte de aceeași natură, încercându-se conturarea ideii că un asemenea mod de abordare a abaterilor disciplinare era unul normal, ori un asemenea raționament nu poate duce la concluzia că fapta nu are o gravitate deosebită; mai mult decât atât, un asemenea mod de abordare a încălcării atribuțiilor de serviciu, faptul că acesta persistă de mai mulți ani în structurile de așa natură, nu diminuează gravitatea faptelor; în consecință, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, a apreciat că sunt întrunite toate condițiile constitutive, instanța a dat o eficiență greșită probele administrate în cauză. În ceea ce privește celelalte infracțiuni, față de toți inculpații, a arătat că de asemenea în mod greșit au fost apreciate probele administrate, începând de la intenția inculpatului #####, care a provocat o aparent întâmplătoare întâlnire între membrii echipei de control, în speță, între inculpatul ##### și #####, cu scopul evident de a-l determina pe inculpatul ##### să nu își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile de serviciu; de asemenea, critică sentința apelată cu privire la greșita achitare a celor trei inculpați cu privire la infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată, invocând interpretarea greșită a probelor administrate în cauză, arătând că judecătorul fondului a apreciat în mod eronat că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a și c C.p.p., ignorând probele de vinovăție existente în cauză și înlăturând nejustificat declarațiile inculpaților din faza de urmărire penală, schimbarea parțială a acestor declarații în cursul cercetării judecătorești constituind un element suplimentar ce confirmă acuzațiile penale; judecătorul fondului a apreciat greșit că, în cauză, nu a existat o acțiune de determinare din partea inc. ##### la adresa inc. ##### pentru a efectua o verificare formală a abaterii disciplinare, deși din probe rezultă fără echivoc activitățile de instigare săvârșite de către inc. ##### care, luând cunoștință de faptul că echipa de control va verifica circumstanțele producerii incidentului din noaptea de 7/28 sept. 2015, a provocat o întâlnire „întâmplătoare” între inculpații ##### și ##### la Restaurantul „Coliseum” din #####, ocazie cu care l-a prezentat pe inc. ##### inculpatului ##### ca fiind un lucrător cu rezultate deosebite; în acest sens sunt declarațiile inc. ##### în calitate de suspect, din data de 12.11.2015, cât și cea din fața judecătorului de drepturi și libertăți, din care rezultă actele de instigare săvârșite de inc. #####; mai mult, inc. ##### a confirmat solicitările inc. ##### de intermediere a unei întâlniri între acesta și #####, inculpatul precizând că, în dimineața de 12.11.2015 s-a întâlnit cu inc. #####, care i-a spus că are un pachet pentru el; arată că nu pot fi reținute susținerile inc. ##### cu privire la destinația bunurilor

descoperite cu ocazia flagrantului, în condițiile în care atât declarațiile martorului #####, cât și modul în care au fost găsite bunurile (asigurate cu o plasă de bagaje) demonstrează că acestea erau destinate șefului inspectoratului, respectiv martorul ###; arată că instanța de fond nu a dat relevanță filmării realizate cu ocazia constatării infracțiunii flagrante, deși conține elemente edificatoare cu privire la circumstanțele și destinația bunurilor transferate în autoturismul de serviciu al martorului ##### deși, raportat la probele administrate în cauză, este evidentă destinația bunurilor găsite în mașina de serviciu a inc. #####; în concluzie, pentru aceste considerente și pentru motivele scrise de apel, a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale pronunțată de instanța de fond și, rejudecând, condamnarea inculpaților ##### și ##### pentru toate faptele cu privire la care s-a dispus trimiterea acestora în judecată, aplicarea de pedepse orientate spre maximul special prevăzut de lege și dispunerea executării lor prin privare de libertate.

Apelul este nefondat.

Analizând hotărârea apelată în raport de criticile invocate și din oficiu, în limitele prev. de art. 417 alin. 2 C.p.p., se constată că este legală și temeinică, în concordanță cu probele administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza de cercetare judecătorească și la instanța de apel, precum și cu dispozițiile care reglementează aflarea adevărului în procesul penal și principiul prezumției de nevinovăție.

Conform art. 8 C.p.p., organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să se constate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.

Așadar, procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, iar pentru aceasta, procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

În desfășurarea procesului penal, organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.

De asemenea, legea prevede în sarcina instanței că administrarea de probe din oficiu poate fi făcută oricând pe parcursul cercetării judecătorești – art. 376 alin. 4 C.p.p. -, dispozițiile art. 363 alin. 2 C.p.p. menționând că procurorul exercită rol activ în cursul judecății, în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale.

Orice persoană, bucurându-se de prezumția de nevinovăție, este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă, iar după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului, în acest sens fiind disp. art. 4 C.p.p.

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție ca principiu de bază distinct de celelalte drepturi care garantează libertatea persoanei, legiuitorul a urmărit ca procesul penal să răspundă unor cerințe, respectiv vinovăția să se stabilească în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, în caz de îndoială, care nu poate fi înlăturată prin probe, trebuind să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art. 99 alin. 2 cod procedură penală, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să-și dovedească nevinovăția și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare, revenind astfel organelor judiciare (acuzării) obligația să administreze probe în vederea dovedirii vinovăției acestuia (art. 4, art. 100 cod procedură penală).

in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului consacrat în art. 5 cod procedură penală se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conține informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Așadar, regula in dubio pro reo este nu numai o problemă de drept, dar și o problemă de fapt, întrucât judecătorii trebuie să se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte fapta supusă judecății și nu pe probabilitate.

Ori, în cauza de față, deși s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, persistă totuși îndoială în ceea ce

privește vinovăția inculpaților, întrucât nu a rezultat cu certitudine săvârșirea infracțiunilor pentru care cei trei inculpați au fost trimiși în judecată, astfel încât soluția de achitare dispusă de instanța de fond în baza art. 16 lit. a, b și c cod procedură penală, este legală și temeinică.

În sprijinul celor menționate mai sus, arătăm că (în acord cu susținerile Curții Constituționale) nici procurorul și nici instanța de judecată nu-și pot întemeia soluția numai pe anumite probe selectiv alese, întrucât dispozițiile art. 103 alin. 1 cod procedură penală prevăd că probele nu au o valoare dinainte stabilită și trebuie fie examinate și apreciate în totalitate, să le coroboreze și să le stabilească pe cele care sunt pertinente pentru soluționarea cauzei sub toate aspectele și pe care se poate întemeia o convingere corectă și o soluție justă.

Dând sens și dispozițiilor art. 5 din C.p.p. privind aflarea adevărului, normă cu valoare de principiu în procesul penal, instanța de fond a reținut și apreciat numai acele probe care reflectă adevărul, ținând seama de întregul material administrat în cauză.

Raportând conținutul apelului declarat de parchet, motivele invocate la actele și probele din dosar, la modul de administrare a acestora, prin prisma principiilor procesual penal enumerate, instanța de apel constată că apelul declarat de parchet împotriva sentinței instanței de fond, nu este fondat, hotărârea atacată fiind legală și temeinică.

Menționăm că părților, respectiv inculpaților și persoanei vătămate, li s-a respectat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil prin respectarea principiului egalității de arme promovat de C.E.D.O.

Cu privire la acest principiu, C.E.D.O. precizează că „exigența egalității armelor, în sensul unui echilibru just între părți, implică obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, inclusiv probele, în condiții care să nu o plaseze într-o situație de dezavantaj net în comparație cu adversarul său.

de a veghea în fiecare caz la respectarea condițiilor unui proces echitabil revine autorităților naționale” - (Hotărârea nr. 27 din octombrie 1993 *Dombo Beheer Bv versus #####*).

De asemenea, Curtea Europeană a statuat obligativitatea comunicării pieselor dosarului „în măsura în care presupune un proces echitabil și în contradictoriu” (Hotărârea din 24 februarie 1994 *Bendenoum versus #####*), precum și „respectarea dreptului la un proces echitabil, presupune dreptul de a avea acces la toate dovezile strânse de procuror” (Hotărârea din 16 decembrie 1992 *##### versus #####* Britanie).

Or, în cauza de față, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate atât din perspectiva dreptului intern, cât și al dispozițiilor 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În raport de criticile formulate de parchet și disp. art. 421 pct. 2 lit. a C.p.p., instanța de apel, ținând cont de efectul devolutiv al căii de atac, a readministrat declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, aplicând în mod corespunzător dispozițiile art. 374 alin. 7 – 10 C.p.p., respectiv art. 383 alin. 3 și 4 C.p.p.

Potrivit art. 396 alin. 1 C.p.p., asupra învinuirii aduse inculpatului, instanța hotărăște pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, iar potrivit alin. 2 al aceluiași articol, condamnarea se pronunță numai dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Dispozițiile art. 285 C.p. stabilesc obiectul urmăririi penale, acesta constând în strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecătii cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor, pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului cu respectarea deplină a legii, probele strânge în cursul urmăririi penale trebuind verificate în activitatea de judecată, în ședință publică, în mod oral, nemijlocit și în contradictoriu.

Numai după verificarea efectuată în aceste condiții (cu excepția cazului în care inculpatul recunoaște în totalitate faptele reținute și solicită judecarea pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar instanța apreciază că probele sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei), instanța poate reține motivat că exprimă adevărul fie probele de la urmărirea penală, fie cele administrate în cursul judecătii.

De asemenea, sancțiunea excluderii probelor intervine în mod prioritar în condițiile art. 102 alin. 2 și 3 C.p.p., atunci când acestea sunt obținute cu încălcarea dispozițiilor legale, fie că este vorba de nulități absolute, fie că acestea reprezintă violări ale legii care au produs vătămări ale drepturilor părților sau subiecților procesuali principali ce nu pot fi înlăturate în alt mod decât prin anularea actului, caz în care nulitatea poate fi invocată la cererea subiecților procesuali care justifică un interes, sau din oficiu, cel mai târziu în termenele prevăzute de art. 282 alin. 4 C.p.p.

Raportând considerațiile teoretice de mai sus la cauza de față, constatând că cei trei inculpați au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.###/P/2015 din data de 08.12.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de

Casație și Justiție - DNA – Serviciul Teritorial #####, astfel: inc. ##### ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu prev. de art.47 C.p. rap. la art.297 C.p. și art.132 Legea nr.78/2000, complicitate la infracțiunile de luare de mită și dare de mită prev. de art.48 al.1 C.p. rap. la art.289 al.1 C.p. și art.290 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și cumpărare de influență prev. de art.292 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art.38 al.1 C.p.; inc. ##### ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 297 C.p. rap. la art.132 Legea 78/2000, luare de mită prev. de art.289 al.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și trafic de influență prev. de art. 291 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.38 al.1 C.p.; inc. ##### ##### pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prev. de art.290 al.1 C.p.

Prin Încheierea Judecătorului de Cameră Preliminară din cadrul Curții de Apel ##### din 21 aprilie 2016, s-au admis contestațiile formulate de inculpați și s-a dispus excluderea din materialul probator a interceptărilor, înregistrărilor și comunicațiilor efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 243/07 octombrie 2015 și respectiv nr. 280/06 noiembrie 2015 emise de Judecătorul de Drepturi și Libertăți din cadrul Tribunalului #####, menționate în Încheierea Judecătorului de Cameră Preliminară din cadrul Tribunalului ##### din 02 februarie 2016, iar în baza art. 346 alin. 4 C.p.p., constatând că Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. - D.N.A. – S.T. ##### a menținut dispoziția de trimitere în judecată a inculpaților pentru infracțiunile menționate în actul de sesizare, a dispus începerea judecării.

Motivul de apel formulat de parchet privind greșita achitare a inculpatului ##### ##### pentru infracțiunea de abuz în serviciu prev de art. 297 C.p. rap. la art. 132 din Lg. 78/2000, invocând greșita apreciere a instanței de fond cu privire la gravitatea redusă a faptelor săvârșite de inculpat, este nefondat.

Astfel, din probele administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, precum și la instanța de apel, a rezultat că, în data de 27/28.09.2015, inculpatul ##### ##### a fost planificat de serviciu la nivelul Sectorului Poliției de #####, între orele 20.00-08.00, acesta urmând să efectueze controlul documentelor și mijloacelor de transport la intrarea călătorilor cetățeni UE în țară, iar în data de 28.09.2015, în jurul orelor 20.00, la PTF Nădlac II – Csanadpalota, pe sensul de ieșire din țară, s-a prezentat autoturismul marca Opel înmatriculat în ##### cu nr. FUS 1231, având ca ocupanți pe numiții Al #####, Al Fattal ##### – născuți în Damasc, #####, cu cărți de identitate emise de #####, Alsayed Ghiwa, #####, ##### – cetățeni sirieni, posesori ai unor pașapoarte pentru beneficiari ai protecției subsidiare emise de #####, constatându-se că pe pașapoartele cetățenilor sirieni nu sunt aplicate ștampile de intrare în #####.

Ulterior, constatându-se că acești cetățeni sirieni nu figurează ca intrați legal în #####, SPF Nădlac s-a sesizat pentru infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat prev. de art.262 al.1 C.p. și a solicitat Inspectoratului ##### al Poliției de ##### aprobarea instituirii măsurii de interdicere a intrării în #####; întrucât cetățeni respectivi au declarat verbal că au intrat în ##### prin punctul de trecere PTF #####, făcând dovada achiziționării rovinei CNADNR, de la ## #####, s-au cerut informații suplimentare SPF #####.

La data de 28.09.2015, SPF ##### a precizat că, deși cei trei cetățeni sirieni nu figurează implementați în bazele de date și nu există mențiuni despre aceștia în evidențele deținute, din raportul personal la inculpatului #####, lucrător ce a efectuat controlul în data de 27/28.09.2015 pe sensul de intrare în țară, rezultă că acesta a verificat autoturismul respectiv, dar a confundat titlurile de călătorie pentru protecție subsidiară a celor 3 cetățeni sirieni cu pașapoarte bulgărești și, considerându-i pe aceștia cetățeni UE, le-a permis accesul în țară. Ca urmare, SPF Nădlac a solicitat aprobarea revocării măsurii de interdicere a intrării în țară a respectivilor cetățeni sirieni, ITPF ##### fiind încunoștințat, motiv pentru care s-a dispus efectuarea de verificări cu privire la modul în care cetățenii sirieni au intrat în țară.

Conform planului general de planificare a controalelor tematice pe anul 2015, au fost desemnați pentru efectuarea unui control general în luna septembrie 2015, numiții ##### - inspector principal de poliție din cadrul ITPF #####, Biroul de Supraveghere și Control Trecere ##### și ##### - comisar șef de poliție, șef ##### Supraveghere și Control Trecere ##### din cadrul ITPF #####.

În declarațiile date pe parcursul procesului penal, inclusiv la instanța de apel, inculpatul ##### a arătat că, în timp ce se deplasa împreună cu martorul ##### spre #####, a fost sunat de către martorul #####, care a dispus suplimentar față de obiectivele controlului stabilite anterior, să efectueze verificări și cu privire la o sesizare a SPT Nădlac cu privire la trecerea ilegală a frontierei de un grup de 5 cetățeni sirieni, aspect confirmat și de martorul #####.

Martorul ##### a arătat de asemenea că, în data de 29.09.2015 a fost sunat de martorul #####, care i-a comunicat că va trimite o echipă de ofițeri care să verifice cele întâmplate, la scurt timp, sosind echipa compusă din ##### și #####.

De asemenea, din probele administrate pe parcursul procesului penal a rezultat că, în seara de 29/30.09.2015,

în timp ce martorul ##### se afla la restaurantul Coliseum din ##### împreună cu inculpații ##### și #####, la masa acestora a venit o persoană în uniformă de polițist, respectiv inculpatul #####, care nu s-a așezat la masa, a stat câteva minute, după care a plecat. Martorul ##### a declarat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, că respectiva persoană nu i-a fost prezentată, aceasta fiind probabil chemată de inculpatul #####. A mai arătat că nici înainte și nici ulterior nu s-a discutat la masa despre persoana respectivă.

În declarațiile date în cursul cercetării judecătorești și la instanța de apel, inculpatul ##### a menționat că a fost chemat la restaurant de inculpatul #####, arătând că nu a știut despre motivul pentru care a fost chemat, însă a observat în momentul în care a ajuns la restaurant că, la masa înc. ##### se aflau alte două persoane, necunoscute, a mers la masa la care se aflau, însă nu au discutat despre problema sa, în declarația dată în fața instanței de fond arătând că i s-a învederat că se vor întâlni oficial a doua zi.

Inculpatul ##### a declarat pe parcursul procesului penal că a avut o discuție cu inculpatul ##### despre inculpatul #####, deoarece trebuia să aducă un raport întocmit de acesta, însă a aflat numai că fusese recompensat anterior, iar la un moment-dat, la masa acestora a venit inculpatul #####, inculpatul ##### întrebându-l numai dacă poate fi găsit a doua zi în legătura cu raportul ce urma a fi întocmit.

Instanța de fond a reținut în mod corect că inculpatul ##### a venit la restaurantul respectiv chemat de inculpatul #####, fiind greu de crezut că acesta ar fi venit întâmplător în acel loc exact în momentul în care se afla echipa de control la masă, însă a reținut că nu s-au purtat discuții în legătură cu abaterea disciplinară de care era acuzat.

Martorul ##### a declarat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății că, după incident, inspectorul șef ##### i-a comunicat că va veni o echipă de control, această echipă solicitându-i pe lângă raportul întocmit de persoana cercetată #####, și o caracterizare a acestuia.

Martorul ##### a precizat că pe data de 30.09.2015, la finalizarea controlului general efectuat la SPF #####, a observat că printre documentele întocmite și ridicate cu ocazia controlului se afla și un raport întocmit de ##### la data de 29.09.2015, alături de o copie după Registrul plan de acțiune al turei de serviciu înregistrat la SPF ##### sub nr.201/14.08.2015 și, întrucât nu le solicitase el, a presupus că celălalt membru al echipei de control, inculpatul ##### le-a solicitat și atașat documentației de control, aspect confirmat de inculpatul.

Din probe a rezultat că, la data de 29.09.2015, inculpatul ##### a întocmit un raport în legătură cu cele întâmplate în 27/28.09.2015, raport pe care, în data de 30.09.2015, l-a trimis la #####, unde martorul ##### l-a direcționat către inculpatul #####, pentru a lua măsuri de verificare și propuneri, iar acesta la rândul său l-a redirecționat în aceeași data către martorul #####, stabilindu-i termen de întocmire, 12.10.2015.

Martorul ##### a declarat că întocmit și planul de verificare privind aspectele prezentate în raportul nr. 1.412.943/05.10.2015 – plan semnat doar de șeful Biroului S.C.T.F. ##### – și s-a ocupat de strângerea unor documente care să stea la baza măsurilor propuse spre aprobare inspectorului șef #####, iar pentru a întocmi acest plan, a solicitat telefonic de la șeful de sector ##### caracterizarea inculpatului #####, fișa de personal de la Serviciul resurse umane din cadrul ITPF ##### și efectuarea de verificări cu privire la intrarea – ieșirea cetățenilor implicați în incidentul din 27/28.09.2015 la Punctul de #####. Ulterior, a luat legătura cu inculpatul ##### pentru a discuta măsurile ce se impun în privința inculpatul #####, iar inculpatul ##### i-a spus că, în raport să propună atenționarea și ca acesta să nu mai fie planificat pentru efectuarea controlului trecerii frontierei pe sensul de intrare, pentru o perioadă de o lună de zile, aspect care s-a realizat de către martor.

Raportul a fost aprobat de către martorul #####, care a fost de acord cu propunerile făcute de Biroul Supraveghere și Control Trecere #####, raportul având anexate mai multe documente, inclusiv raportul întocmit de persoana care a lucrat ## tura respectivă, raportul șefului de tură, copii după planificarea de serviciu.

Martorul ##### a precizat că prin raport s-a propus atenționarea inculpatului #####, sancțiune cu care a fost de acord, având în vedere că fapta săvârșită de acesta nu era de o gravitate deosebită în raport cu alte fapte care mai fuseseră cercetate, spre exemplu: permiterea intrării în țară de persoane cu pașapoarte false, droguri, migranți, consumul de băuturi alcoolice în timpul programului.

Instanța de fond a reținut faptul că martorul ##### a fost atât cel care a dat dispoziții echipei de control din care făcea parte inculpatul ##### și martorul ##### să facă verificări cu privire la incidentul semnalat la ##### și respectiv propuneri, prin rezoluție scrisă, iar ulterior tot acesta era cel care decidea dacă se aplicau sau nu sancțiunile propuse de acesta, în declarațiile date în cursul procesului penal, martorul

arătând că nu avea cunoștința de faptul că interveniseră modificări în procedura cercetării disciplinare.

Prin Decizia nr. ####/02.07.2014 a Curții Constituționale, s-a constatat că prevederile art. 59 al. 2, art. 60 al.1 și art. 62 al. 3 din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, sunt neconstituționale, până la data de 15 septembrie 2015 fiind suspendată procedura de cercetare disciplinară a cadrelor de poliție, efectuându-se doar verificări ale activității acestora, fără demararea cercetării prelabile și parcurgerea celorlalte etape ale cercetării disciplinare, iar prin Legea nr.81/17.04.2015 s-a modificat Legea nr.360/2002 privind statutul polițistului, iar prin HG nr.725/02.09.2015 publicată în Monitorul Oficial al României nr.690/ 11.09.2015, s-au stabilit normele de aplicare privind răspunderea disciplinară a polițiștilor.

Potrivit art.584 din legea nr.360/2002, pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare este obligatorie efectuarea mai întâi a unei cercetări prelabile, iar potrivit dispozițiilor art.59 din legea nr.360/2002: ##### prelabilă are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției, cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs; ##### prelabilă se poate dispune de persoana care, pe orice cale, a luat cunoștința de săvârșirea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare, după caz, astfel: persoana care are competența de numire în funcție a polițistului cercetat sau șeful unității ierarhic superioare; șeful unității sau instituției de învățământ din Ministerul Afacerilor Interne la care polițistul este delegat sau detașat ori la care urmează cursuri sau susține examene de carieră; șeful instituției subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită competențe de coordonare și control metodologic al serviciilor publice comunitare sau ministrul afacerilor interne, pentru polițiștii din cadrul serviciilor publice comunitare sau detașați la aceste servicii; ##### prelabilă se efectuează la nivelul unității conduse de persoana care a dispus-o, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 60 alin. (1), de polițiști anume desemnați din cadrul acesteia; Polițiștii desemnați cu efectuarea cercetării prelabile se nominalizează numai din rândul polițiștilor care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare sau care au studii juridice și, de regulă, sunt cel puțin egali în grad sau în funcție cu polițistul cercetat. Nu poate efectua cercetarea prelabilă polițistul care îndeplinește atribuții de consilier juridic în/pentru unitatea în care își desfășoară activitatea polițistul cercetat sau cel care urmează să avizeze, ulterior, pentru legalitate, actul administrativ de sancționare; În actul administrativ prin care se declanșează cercetarea prelabilă se nominalizează polițistul cercetat, polițistul care va efectua cercetarea și, după caz, un polițist desemnat să ajute la efectuarea acesteia.

În raport de dispozițiile de mai sus, instanța de fond a constatat în mod corect că persoana care putea dispune în cauză cercetarea prelabilă era inspectorul șef #####, acesta fiind cel care trebuia să desemneze și persoanele care să efectueze respectivă cercetare prelabilă.

Deoarece aceste dispoziții nu au fost aplicate mai mult de un an de zile de la intrarea în vigoare a acestora, Inspectoratul ##### al Poliției de ##### a înaintat o adresă prin care aducea la cunoștință structurilor teritoriale modificarea normelor privind cercetarea disciplinară, dispunând expres punerea în aplicare și prelucrare pe bază de semnătură a întregului material.

Din actele existente la dosar a rezultat că cei trei inculpați nu au semnat despre luarea la cunoștință cu privire la noile modificări ale procedurii privind cercetarea sancțiunilor disciplinare, însă, despre această procedură au luat la cunoștință martorii ##### și #####, #####.

De asemenea, a rezultat că, la data de 15.10.2015, inc. ##### - în calitate de șef birou SCTF - a comunicat către ITPF #####, raportul nr.#####.10.2015, cu rezultatul verificărilor cu privire la evenimentul din data de 27/28.09.2015 pentru punerea în aplicare a măsurilor dispuse cu privire la inculpatul #####.

Din probe a rezultat că, la camera de armament și muniție a SPF #####, a avut loc un eveniment ce a determinat deteriorarea unui cartuș, întocmindu-se un raport prin care s-a înștiințat ITPF ##### cu privire la producerea evenimentului, însă procedura nu a mai continuat întrucât inculpatul ##### a plecat în concediu, iar la revenirea sa în activitate, pentru continuarea procedurii s-a impus deplasarea acestuia la ##### pentru înaintarea documentelor necesare clasării lucrării. Anterior, inculpatul a anunțat deplasarea la #####, întocmind și un raport scris în acest sens, raport aprobat de martorul #####, care a încuviințat ca această deplasare să fie efectuată cu mașina de serviciu.

În cursul urmăririi penale, fiind audiat, a declarat că a fost căutat la serviciu de inculpatul #####, care l-a rugat să transporte la ##### doi pești, acesta fiind de acord, iar ulterior s-au întâlnit pentru a intra în posesia bunurilor respective, ocazie cu care inculpatul ##### i-a dat și o sticlă de whisky.

În cursul urmăririi penale, inculpatul ##### a declarat că anterior deplasării la ##### a inculpatului #####, l-a sunat pe acesta și l-a rugat să discute cu șeful de tură ##### în legătură cu planificarea sa punctul de frontieră, arătând că inculpatul ##### a sunat în prezența acestuia, însă nu i-a spus ce a discutat cu martorul #####.

Inculpatul ##### a despre deplasarea la #####, ocazie cu care ar putea vorbi cu martorul #####, adjunctul ITPF #####, în legătură cu sancțiunea sa și cu posibilitatea de a-și relua activitatea în punctul de

frontieră, aspect cu care inculpatul ##### nu a fost de acord, pentru a nu readuce în atenția superiorilor cele întâmplate anterior.

Inculpatul ##### a declarat pe parcursul procesului penal că, între acesta și inculpatul ##### exista o legătură de prietenie mai veche, astfel încât, fiind rugat să acesta să-i facă rost de „niște pești”, fără a precizat motivul, a fost de acord, a achiziționat peștele și i l-a înmănat inc. #####.

În cursul cercetării judecătorești, inculpatul ##### a declarat că, a solicitat inc ##### să-i facă rost de pește, întrucât intenționa să-l ofere la întoarcerea de la ##### unui prieten care participase la botezul nepotului său., iar în momentul în care inculpatul ##### i-a adus peștele, au discutat că, în legătură cu plata acestuia „se vor descurca după ce se întoarce de la #####”. Totodată, a confirmat cele declarate de inculpatul ##### la urmărirea penală, respectiv că acesta i-a spus să nu discute la ##### despre revenirea sa în punctul de frontieră, deși el s-a oferit să facă acest lucru.

Inculpatul ##### a declarat că, pe lângă acest bunuri, a luat o pasăre din gospodăria proprie, un pește și un bidon de vin, pentru a le lăsa la popota unității, pentru a face cinste colegilor de la ##### cu ocazia botezului nepotului său.

Aceste aspecte au fost confirmate și de inculpatul ##### în declarația dată la instanța de fond, împrejurare în care a arătat că sticla de whisky nu i-a fost cerută de inculpatul #####, ci a adus-o din proprie inițiativă, menționând și existența unui obicei conform căruia, atunci când șefii veneau la diferite activități, se obișnuia să le fie plătite consumațiile, deși nu se solicita acest lucru.

La data de 12 noiembrie 2015, martorul ##### s-a prezentat la locuința inculpatului #####, a pus în portbagajul mașinii mai multe plase fără a cunoaște conținutul acestora. ##### în declarația dată în cursul urmăririi penale, inculpatul ##### a declarat că a fost sunat de inc. #####, care i-a spus „că are ceva pregătit pentru el”, precizând că și în alte ocazii, inculpatul i-a oferit produse alimentare, în cursul cercetării judecătorești a arătat că nu avea cunoștința de bunurile pe care inculpatul ##### le avea în mașină, justificând anumite neconcordanțe cu aspectele relatate în cursul urmăririi penale datorită oboselii și stresului.

Martorii ##### și ##### au declarat că discuția inculpații ##### și ##### de la data de 12 noiembrie 2015, a avut o durată foarte scurtă, iar în această împrejurare nu i-a oferit nici un bun, inculpatul ##### relatând că a discutat cu inculpatul ##### despre legea de pensionare, despre amplasarea anumitor birouri pe la care intenționa să meargă, iar ulterior s-a reîntors la mașină, spunându-i șoferului să parcheze mașina în parcul auto al unității și să-l aștepte.

Inculpatul ##### a declarat în cursul cercetării judecătorești că i-a spus martorului ##### că a adus „ceva pentru popota unității, întrucât dorea să facă cinste colegilor pentru că devenise bunic”.

În cursul urmăririi penale, martorul ##### a declarat că inculpatul ##### nu i-a adus pește, arătând că a trimis șoferul pentru a prelua documente, procedând în acest mod pentru a evita să se mai întâlnească cu inculpatul #####, afirmație menținută și în faza de cercetare judecătorească, unde a precizat că a trimis șoferul împreună cu inculpatul ##### pentru ca acesta să își poată rezolva celelalte probleme, în afara celei privind desertizarea cartușului.

Martorul ##### a declarat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, că a fost sunat să se prezinte în biroul inspectorului șef, unde a constatat că acesta era împreună cu #####, spunându-i să aștepte la mașină, iar după un interval de cca 3 minute, a sosit inc. #####, care l-a îndrumat să meargă la locul unde era parcată mașina cu care acesta venise. Din acest autoturism, inculpatul ##### a luat o plasă neagră în care se afla o pasăre mai mare și un bidon de plastic de 5 l. cu vin, pe care le-a pus în portbagajul mașinii conduse de acesta, spunându-i martorului că ”șeful știe de aceste bunuri”.

Martorul ##### a fost oprit de organele de poliție, ocazie cu care s-a constatat că, în portbagajul autoturismului marca JEEP #####, aparținând ITPF #####, fuseseră transferate din autoturismul de serviciu marca ##### PATHFINDER, aparținând SPF #####, următoarele produse alimentare: un pește din specia crap, în stare congelată, ambalat într-o pungă de plastic de culoare neagră (8,7 kg), o pasăre (curcan) tranșată, ambalată într-o pungă de plastic transparentă (8 kg) și un bidon din plastic de 5 l cu conținut lichid de culoare roșie, martorul ##### declarând că a preluat produsele menționate mai sus din dispoziția inspectorului șef #####, iar în autoturismul de serviciu marca ##### PATHFINDER s-a constatat existența în portbagajul acestuia a următoarelor bunuri: un pește fitofag și doi pești specia crap, iar în interiorul acestuia în spatele scaunului dreapta față două bidoane de 5 l și 2 sticle de 2,5 l cu conținut lichid de culoare roșie.

Raportat la aspectele menționate mai sus, instanța de fond a analizat starea de fapt ce a rezultat din declarațiile inculpaților, declarațiile martorilor, precum și din procesul verbal de constatare a infracțiunii flagrante, cu înregistrarea pe suport DVD a infracțiunii flagrante, precum și cu înscrisurile existente la dosar, cu excepția înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate de inculpați, ce au fost excluse din materialul probator în procedura de cameră preliminară, apreciind în mod legal cu privire la netemeinicia acuzațiilor

aduse inculpațiilor.

Astfel, cu privire la infracțiunile de instigare la abuz în serviciu, respectiv de abuz în serviciu pentru care inculpații ##### și ##### au fost trimiși în judecată, din probe a rezultat că nu a fost efectuată o cercetare prealabilă, sancțiunea dispusă față de inc. ##### fiind aplicată în virtutea vechilor dispoziții legale, instanța de fond apreciind că, din acest punct de vedere, a existat o îndeplinire a atribuțiilor de serviciu cu încălcarea art. 58 - 594 din Lg. 360/2002 și întrucât inculpații ##### și ##### exercitau funcții publice, conform disp.art.175 alin.1 C.pen., condițiile cerute de lege pentru existența subiectului activ al infracțiunii prev de art. 297 C.p., sunt îndeplinite.

În ceea ce privește elementul material al laturii obiective prin expresia „nu îndeplinește un act” se înțelege omiterea, neefectuarea unui act care trebuie îndeplinit în virtutea îndatoririlor de serviciu, putând consta fie în lăsarea în nelucrare a unui act ce trebuia adus la îndeplinire, fie refuzul nejustificat de a da curs unei cereri, solicitări, ordin.

Prin expresia” îndeplinește (actul) în mod defectuos” se înțelege îndeplinirea făcută altfel decât se cuvenea să fie efectuată, defectuoșitatea în îndeplinire putând privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare.

Prin decizia nr.###/2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. 1 din C.pen. sunt constituționale în măsura în care, prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora, se înțelege „îndeplinește cu încălcarea legii”.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a mai stabilit și faptul că plecând de la principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „ultima ratio”, revine instanței de judecată sarcina evaluării incidenței principiului minime intervenții a legii penale, respectiv că” acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ, etc. fiind impropii în realizarea acestui deziderat”.

de acestea, Curtea Constituțională a apreciat că „nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală”, adică atunci când măsurile reglementate prin intermediul altor ramuri de drept se dovedesc insuficiente.

Curtea a mai reținut că infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, urmarea imediată a săvârșirii acestei fapte fiind cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Curtea constată că legiuitorul nu a reglementat un prag valoric al pagubei și nici o anumită intensitate a vătămării, ceea ce determină instanța de contencios constituțional să concluzioneze că, indiferent de valoarea pagubei sau intensitatea vătămării rezultate din comiterea faptei, aceasta din urmă, dacă sunt îndeplinite și celelalte elemente constitutive, poate fi o infracțiune de abuz în serviciu”.

Analizând comparativ reglementarea infracțiunii de abuz în serviciu cu dispozițiile legale privind abatarea disciplinară din Codul muncii și cele din legea contenciosului administrativ, ce instituie alte forme ale răspunderii decât cea penală, Curtea a reținut că ”deși nu sunt identice, acestea se aseamănă într-o măsură care determină posibilitatea ca în cazul săvârșirii unei fapte să poată fi incidentă atât răspunderea penală, cât și alte forme de răspundere extrapenală, cum este cea disciplinară, administrativă sau civilă. Aceasta este posibil, având în vedere că, astfel cum s-a arătat, legiuitorul nu a precizat necesitatea existenței unei anumite valori a pagubei sau a unei anumite intensități a vătămării rezultate din comiterea faptei”.

Curtea a observat că deși infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, întrucât consumarea ei este legată de producerea uneia dintre urmările prevăzute de dispozițiile art.297 din Codul penal, și anume cauzarea unei pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, sintagma „interes legitim” nu este definită în Codul penal. În doctrină, s-a arătat că prin expresia „vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice” se înțelege lezarea sau prejudicierea morală, fizică sau materială, adusă intereselor legale ale unor asemenea persoane. Vătămarea drepturilor ori a intereselor legale ale unei persoane presupune știrbirea efectivă a drepturilor și intereselor legitime, în orice fel: neacordarea acestora, împiedicarea valorificării lor etc., de către funcționarul care are atribuții de serviciu în ceea ce privește realizarea drepturilor și intereselor respective. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, „interes” reprezintă acțiunea pentru satisfacerea anumitor nevoi, acțiunea de a acoperi unele trebuințe, folos, profit. Interesul este legal dacă acesta este ocrotit sau garantat printr-o dispoziție normativă. De asemenea, paguba cauzată persoanei fizice sau juridice trebuie să fie certă, efectivă, bine determinată, întrucât și în raport cu acest criteriu se apreciază dacă fapta prezintă, sau nu, un anumit grad de pericol social.

Plecând de la aceste noțiuni, Curtea Constituțională a apreciat că „vătămarea drepturilor sau intereselor

legitime” presupune afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a-și satisface un drept/interes ocrotit de lege. S-a reținut că vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare, potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului. ##### totuși necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate, în caz contrar, neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni, fapta atrage, după caz, numai răspunderea administrativă sau disciplinară.

Raportat la considerentele obligatorii ale deciziei Curții Constituționale, instanța de fond a analizat în ce măsură nerespectarea procedurii cercetării prealabile cu privire la abaterea disciplinară săvârșită de către inculpatul #####, este o vătămare gravă adusă persoanei juridice în care inculpatul ##### își desfășura activitatea, respectiv ITPF #####.

Astfel, din probe a rezultat că inculpatul ##### a făcut parte din echipa desemnată de inspectorul șef ##### să efectueze verificări cu privire la abaterea disciplinară comisă în data de 27/28.09.2015 de către inculpatul #####, abatere săvârșită la scurt timp după data intrării în vigoare a noilor dispoziții procedurale privind procedura ce trebuia urmată pentru cercetarea abaterilor disciplinare.

Schimbările legislative intervenite erau cunoscute de martorul #####, precum și de martorul #####, ce a făcut parte alături de inculpatul ##### din echipa ce a făcut verificările dispuse de șeful ierarhic și respectiv a întocmit raportul de verificare respectiv, aceștia semnând efectiv de luare la cunoștință cu privire la modificările legislative respective.

Întrucât sancțiunile propuse și aplicate inculpatului ##### au fost discutate la nivelul serviciului respectiv, toți martorii declarând că acestea erau proporționale cu abaterea disciplinară săvârșită, instanța de fond, în aprecierea gravității faptei inculpatului #####, de neefectuare a cercetării prealabile, a avut în vedere împrejurarea că și martorii ##### și ##### au încălcat aceleași dispoziții legale, dispoziții pe care aceștia le cunoșteau (dubiu ce există și profită inculpatului ##### în condițiile în care nu există o dovadă a faptului că acesta ar fi luat la cunoștință despre reluarea procedurii cercetării disciplinare) și, de asemenea, împrejurarea că deși a existat o încălcare evidentă a aceluiași text legal, față de cei doi martori nu s-a luat nici o sancțiune, reținându-se că, la nivelul structurii din care aceștia făceau parte, s-a apreciat ca și corespunzătoare activitatea desfășurată.

Mai mult, instanța de apel reține, contrar celor susținute de parchet prin motivele de apel în sensul că nu s-a efectuat nici un fel de verificare de echipa de control din care a făcut parte inculpatul #####, că verificarea nu a fost formală, deoarece martorul #####, singurul care putea aprecia dacă verificarea a fost sau nu completă, a apreciat că aceasta a fost completă, aprobând raportul întocmit de inculpatul ##### și martorul #####.

De asemenea, susținerea parchetului din cadrul motivelor de apel în sensul că sancționarea inculpatului ##### a fost simbolică, este nefondată, deoarece martorii #####, #####, ##### au arătat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești și la instanța de apel, că sancțiunea aplicată inculpatului ##### a fost similară cu alte sancțiuni aplicate altor persoane care au săvârșit abateri disciplinare mult mai grave (nedepistarea unui număr de 74 de migranți ascunși într-un camion sigilat, persoane având asupra lor droguri sau produse pirotehnice, sau similar neidentificarea unor persoane ce se aflau într-un mijloc de transport, persoane depistate ulterior la Punctul de frontieră Nădlac, în acest din urmă caz aplicându-se doar o atenționare scrisă). De asemenea, din actele existente la dosar rezultă că sancțiunile aplicate inculpatului ##### sunt similare și chiar mai aspre față de alte sancțiuni propuse spre a fi aplicate de inculpatul ##### și respectiv de martorii ##### și #####.

În raport de aceste împrejurări, instanța de fond a considerat în mod corect că intensitatea vătămării dreptului sau interesului legitim rezultate din comiterea faptei este una redusă, întrucât, prin aplicarea față de inculpatul ##### a sancțiunii disciplinare constând în avertisment și interdicția planificării timp de o lună, pentru efectuarea controlului trecerii frontierei, pe sensul de intrare, nu se poate susține că s-a cauzat o vătămare a intereselor ITPF #####, întrucât, așa cum s-a menționat și mai sus, în cazuri similare se aplicau astfel de sancțiuni.

Pentru toate aceste motive, instanța de apel, în acord cu instanța de fond, apreciază că, în cauză, nu s-a realizat urmarea imediată cerută de textul de lege și anume cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice și întrucât infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, nerealizarea urmării imediate a laturii obiective are ca și consecință neîntrunirea elementelor constitutive ale laturii obiective a infracțiunii.

inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.297 C.pen. rap. la art.132 din legea nr.78/2000, infracțiunea prevăzută de dispozițiile art.132 din Legea nr.78/2000 constituie, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu, iar prin Decizia nr. ## din 20 septembrie 1995, Curtea Constituțională a statuat că trimiterea de la un text de lege la altul, în cadrul

aceluiași act normativ sau din alt act normativ, este un procedeu frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. Pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă prevedere legală, în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative. Efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul normei care face trimitere. Se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al normei care face trimiterea cu prescripțiile celui alt text. În lipsa unei atari operații, legiuitorul ar fi încadrat, evident, acest text în forma scrisă a textului la care face trimitere. Astfel, potrivit art.5 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.757 din 12 noiembrie 2012, „atunci când o normă penală face trimitere la o altă normă determinată, de la care împrumută unul sau mai multe elemente, modificarea normei completatoare atrage și modificarea normei incomplete”.

Prin decizia nr.###/2016, Curtea Constituțională a statuat că” în analiza existenței infracțiunii prevăzute de dispozițiile art.132 din Legea nr.78/2000 trebuie să se raporteze la dispozițiile art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.(1) din Codul penal astfel cum acestea au fost reconfigurate prin prezenta decizie, dispoziția respectivă fiind o normă incompletă”.

Raportat la considerentele de mai sus, instanța de fond a apreciat în mod legal că se impune achitarea inculpatului ##### potrivit art.16 alin.1 lit.b C.pr.pen. pentru infracțiunea de abuz în serviciu. De asemenea, în ceea ce privește infracțiunea de instigare la abuz în serviciu prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 297 C.pen. și art. 132 din Legea nr. 78/2000, pentru care a fost trimis în judecată inculpatul #####, apelul declarat de parchet este nefondat, instanța de fond apreciind în mod corect că, în cauză nu s-a făcut dovada unei determinări cu intenție a inc. ##### de către inc. ##### pentru a comite fapta de care este acuzat, din chiar actul de sesizare a instanței rezultând că inc. ##### „i-a solicitat” inc. ##### să efectueze o verificare formală, care nu este echivalentă cu „determinarea” prevăzută de disp. art. 47 C.p..

Astfel, din probele administrate a rezultat că inculpatul ##### și ##### s-au întâlnit o singură dată, în prezența martorului #####, anterior luării măsurilor împotriva inculpatului #####, împrejurare în care nu s-a discutat despre abaterea disciplinară comisă de către inc. #####, inculpatul ##### refuzând categoric orice discuție pe această temă, instanța de fond reținând în mod corect că persoana instigată ar fi trebuit să aibă posibilitatea să efectueze anumite activități, însă verificările au fost dispuse de către martorul ##### și efectuate de către martorul #####, care a prezentat rezultatul acestor verificări inc. #####, acesta, la rândul său, înaintând raportul întocmit spre aprobare martorului #####, care a fost de acord cu sancțiunile propuse, acesta din urmă fiind singurul care putea dispune în acest sens.

De asemenea, este nefondată critica formulată de parchet privind greșita achitare dispusă față de inc. ##### pentru infracțiunea de dare de mită, corelativ infracțiunii de luare mită de care este acuzat inculpatul ##### și respectiv complicitate la infracțiunea de dare de mită și la infracțiunea de luare de mită de care este acuzat inculpatul #####, deoarece, potrivit dispozițiilor art.289 alin. C.pen., infracțiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului public care direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, sau acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Potrivit dispozițiilor art.290 C.pr.pen. infracțiunea de dare de mită constă în fapta unei persoane fizice sau juridice de a promite, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, bani sau foloase unui funcționar public în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Instanța de fond a reținut în mod legal că inculpatul ##### îndeplinea condițiile cerute de lege subiectului activ al infracțiunii de luare de mită, respectiv subiectului pasiv al infracțiunii de dare de mită, fiind funcționar public, însă, pentru a se putea reține existența acestui element material al infracțiunii, este necesar să existe acordul expres sau tacit al făptuitorului referitor la oferta făcută de mituitor, acesta putându-se realiza direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul.

Din probe a rezultat că între inculpatul ##### și inculpatul ##### nu a existat nici o întâlnire în care unul să ofere, iar celălalt să accepte promisiunea unor foloase materiale pentru îndeplinirea necorespunzătoare a unui act ce intra în atribuțiile sale de serviciu, iar bunurile date de inculpatul ##### inculpatului ##### - respectiv 3 pești și o sticlă de whisky – au fost oferite în urma rugăminții acestuia din urmă, urmând ca, ulterior, „să se descurce”, precum și în baza relației de prietenie dintre cei doi.

Martorii audiați în cauză nu au făcut precizări în legătură cu proveniența sau destinația bunurilor care au fost găsite în autoturismul condus de martorul #####, bunuri care proveneau de la inculpatul #####.

Instanța de fond a reținut în mod corect din probele administrate în cauză – respectiv declarațiile inculpaților în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești – că, cel mult, inc. ##### a acceptat

promisiunea din partea inculpatului ##### a oferirii unor bunuri, însă nu în legătură cu exercitarea unui act ce intra în atribuțiile sale de serviciu, respectiv în legătură cu modul de anchetare a abaterii săvârșite de inc. #####, iar inculpatul ##### a oferit inc. ##### cei trei pești și sticla de whisky, însă nu pentru a fi oferite inc. ##### în legătură cu îndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a de către acesta a atribuțiilor de serviciu, neexistând probe certe în acest sens.

nefondat și motivul de apel privind greșita achitare a inculpatului ##### pentru infracțiunea de cumpărare de influență, respectiv pentru trafic de influență în privința inculpatului #####, întrucât, din probele administrate în cauză, contrar susținerilor din actul de sesizare a instanței în sensul că deplasarea la ##### efectuată de inculpat a fost una formală, scopul fiind de fapt obținerea unei întrevederi cu martorul #####, rezultă că deplasarea inculpatului ##### s-a efectuat pentru definitivarea unei proceduri legate de desertizarea unui cartuș, deplasare aprobată de conducerea I.T.P.F. #####.

În acest sens, martorii ##### și ##### au declarat pe parcursul procesului penal că deși documentația putea fi trimisă și prin poștă, de obicei se efectuau deplasări din teritoriu, ocazie cu care, persoanele respective se interesau dacă există piese de schimb pentru autoturisme. De asemenea, martorul ##### a declarat că nu a fost rugat de inc. ##### să aibă o întrevedere cu inculpatul #####, iar inculpatul ##### a declarat că nu i-a solicitat niciodată inculpatului ##### să intervină în favoarea sa sau a fiului său, instanța de fond apreciind în mod corect că, în cauză, nu există probe din care să rezulte cu certitudine că inculpatul ##### ar fi traficant influență asupra martorului #####, fiind relatat în detaliu de către instanța de fond modul în care s-au derulat evenimentele rezultate din probele administrate în cauză.

Ca urmare, instanța de fond a reținut că bunurile despre care se susține că ar fi fost acceptate de către inc. ##### pentru martorul #####, au fost predate prin intermediul martorului ##### și, în condițiile în care inculpații ##### și ##### s-au întâlnit în dimineața de 12 noiembrie 2015 fără ca acesta din urmă să-i ofere vreun bun, nu se poate susține că bunurile depuse de inc. ##### în autoturismul martorului ##### au fost „acceptate” în numele acestuia de inc. #####. Mai mult, din probe nu a rezultat că martorul ##### ar fi promis efectuarea unui act ce avea legătură cu atribuțiile sale de serviciu, iar în legătură cu bunurile aflate în autoturismul cu care inc. ##### s-a deplasat de la #####, susținerea acestui inculpat în sensul că urmau să fie predate unei alte persoane, a fost apreciată în mod corect ca fiind adevărată, nerezultând din probe o altă împrejurare contrară celei de mai sus. Așadar, instanța de fond și instanța de apel au administrat toate probatoriile ce se impuneau în cauză în vederea aflării adevărului și de natură să lămurească cauza sub toate aspectele, acordând și respectând toate etapele procesuale ce guvernează procesul penal, iar soluția pronunțată în cauză este rezultatul neechivoc al aplicării tuturor acestor principii de drept.

Prin motivele scrise de apel formulate de parchet s-a prezentat teoria administrării și interpretării probelor, fără însă a se realiza o adaptare la realitatea situației de fapt existente în cauză și care a condus indubitabil la soluția de achitare privind pe cei trei inculpați, deoarece probele administrate pe parcursul procesului penal nu au format convingerea instanțelor de fond și de apel că faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată constituie infracțiuni, în sensul prevăzut de lege.

În raport de aceste considerente, apelul declarat de parchet este nefondat, astfel încât, în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p., va fi respins.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate în faza de apel, vor rămâne în sarcina statului, iar conform art. 273 alin. 5 C.p.p., cheltuielile de transport suportate de martor #####, în sumă de 100,05 lei, vor fi suportate din fondul cheltuielilor judiciare special alocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge apelul declarat de D.N.A. - Serviciul Teritorial ##### împotriva sentinței penale nr. ### din data de 12 iulie 2017, pronunțată de Tribunalul ##### în dosarul nr. #####/63/2015, ca nefondat.

Cheltuielile judiciare avansate în faza de apel rămân în sarcina statului, iar cheltuielile de transport suportate de martor ##### (domiciliat în localitatea #####, B-dul Tineretului nr. 116, #####), în sumă de 100,05 lei, vor fi suportate din fondul cheltuielilor judiciare special alocat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la data de 17 aprilie 2018.

Președinte,

#####

Judecător,

#####

Grefier,

#####-#####

Red. ####: L. #####

Jud. ####: G. #####

Tehnored.: A.T.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO